

MARINA ROMÂNĂ

Revistă editată de Statul Major al Forțelor Navale

Anul XII Nr. 9 (83) OCTOMBRIE 2001

**SCAFANDRI MILITARI
ÎN ALBASTRUL CERULUI**

FETELE AU LUAT STARTUL

MONITOR PE DUNĂRE

MARINA ROMÂNĂ

Revistă editată de Statul Major al Forțelor Navale
Anul XII Nr. 9 (83) OCTOMBRIE 2001

Redactor-șef:

Căpitan-comandor ANANIE GAGNIUC

Secretar de redacție:

Maior COSTEL SUSANU

Redactori:

BOGDAN DINU

Locotenent ing. MUGUR CRÎNGAȘU

Corector: FLOARE BRÂNZĂ

Fotoreporter: VALENTINA CIUCU

ADRESA REDACȚIEI

Cercul Militar Constanța

Str. Traian nr. 29

041 - 618127 (redactor-șef)

041 - 615700/0238 (redacția)

041 - 550677 (fax)

e-mail: marina_romana@yahoo.com

NORME DE COLABORARE

Cititorii pot trimite pe adresa redacției texte și fotografii care se încadrează în tematica revistei.

Manuscrisele nu se înapoiază.

Răspunderea juridică pentru conținutul articolelor publicate aparține în exclusivitate autorilor, conform art. 206 CP.

COPYRIGHT

Este autorizată orice reproducere cu condiția specificării sursei.

DIFUZARE

Revista apare lunar cu excepția numărului comun ianuarie-februarie.

Se difuzează în județele Constanța și Tulcea prin rețeaua **Cuget Liber** și în unități militare.

Ediția s-a încheiat la 4 octombrie 2001.

ISSN 1222-9423

B-95001

Tipar și tehnoredactare computerizată

Constanța

Str. I. C. Brătianu nr. 5

Telefon: 041 - 582130; 582125

Fax: 041 - 619524

Tehnoredactor: Mariana Băcioiu

COPERTA I: Corveta „Cămin Horia Macellariu” reprezentanta României în Blackseafort

COPERTA IV: „Poză de familie” între două salturi (Foto: MM1 Soare Bonea)

Preț: 15.100 lei

2 BLACKSEAFORT LA PRIMA IEȘIRE ÎN MARE

6 Reformă și restructurare ULTIMA LOVITURĂ DE TUN

8 SCAFANDRI MILITARI ÎN ALBASTRUL CERULUI

10 MONITOR PE DUNĂRE La Brăila, Divizionul de nave purtătoare de artilerie devine operațional pe module

14 Restructurare și redimensionare CIFRELE REFORMEI

16 ALMA MATER Deschiderea anului de învățământ

18 ODISEEA NAVEI-ȘCOALĂ „CONSTANȚA” (II)

24 NOI, FEMEILE DIN FORȚELE NAVALE

26 RESPIRAȚIA SPIRITUALĂ A MĂRII

28 ARMATA ȘI BISERICA

25 OCTOMBRIE - ZIUA ARMATEI ROMÂNE

Căpitan-comandor **Ananie GAGNIUC**

Dacă un lanț i-a legat vreodată pe români, acesta a fost lanțul munților Carpați. De la „Pe aici nu se trece!” la „Treceți batalioane române Carpații!”, de la Nistru pân'la Tisa armata română a luptat eroic, în țară să

nu rămână nici urmă de dușman, cotropitor sau asupritor.

Istoria i-a făcut icoană bravei noastre armate, la care mulți atacatori s-au închinat, de-a lungul vremurilor. Cum să nu-și merite armata o sărbătoare a ei, o zi de rugăciune și închinăciune, de înălțare și recunoștință?!...

25 OCTOMBRIE ne duce cu gândul la al doilea război mondial, la Carei, unde, în 1944, s-a pus punct hitlerismului, nazismului, fascismului sau cum ați vrea să-i ziceți, crucii îmbârligate, înfipte belicos în glia noastră strămoșească.

Sunt 57 de ani de atunci și în fiecare an, indiferent de vremuri, regimuri sau sisteme politice, data de 25 octombrie a fost marcată prin activități comemorative și memorabile, cu mai mult sau mai puțin fast, dar cu recunoștință făcute, în cinstea **EROILOR ARMATEI ROMÂNE**, pentru propășirea patriei și binele dorit generațiilor viitoare.

Întreg teritoriul patriei este presărat de statui care amintesc de bravul soldat român, de eroul necunoscut, de bătăliile în care armata a ieșit biruitoare. Statui, dar și cimitire... Armata, pilon de bază al societății, instituția în care populația are, alături de biserică, cea mai mare încredere a fost devotată poporului, în

războaie și la vreme de pace. Ea a fost „a treia forță”, în agricultură sau în construcții, în perioada de dinaintea revoluției din 1989, și „elementul de bază” în cazurile de cutremure, inundații, incendii de proporții, alte catastrofe naturale prin care a trecut țara. „Să vină armata! Chemați militarii!” este rostirea generală, la vreme de rău și rele. Cum să nu depunem o coroană de flori, să nu păstrăm un moment de reculegere sau să nu oferim soldatului de astăzi o clipă de răgaz și destindere, o mâncare mai bună și-o bere la masă, măcar în această zi a lui, a ostașului român?!...

De la președinție, parlament, guvern până la toate formațiunile politice și încheind cu cea mai îndepărtată sau izolată unitate militară de pe teritoriul patriei, ziua de **25 OCTOMBRIE** să fie zi de nobilă cinstire și adâncă recunoștință pentru brava **ARMATA ROMÂNĂ!**

BLACKSEAFOR LA PRIMA IEȘIRE ÎN MARE

GRUPUL DE COOPERARE NAVALĂ ÎN MAREA NEAGRĂ A DEVENIT OPERAȚIONAL

Locotenent-comandor
Ady LUPAȘCU

„BLACKSEAFOR nu este îndreptat împotriva nimănui, ci este o alianță îndreptată împotriva riscurilor și a suferinței pe mare.” Acestea sunt cuvintele contraamiralului turc **Nusret Guner**, primul comandant al Grupului de Cooperare Navală din Marea Neagră (BLACKSEAFOR) la ședința de planificare. La ședință s-a definitivat programul desfășurării primei activări a BLACKSEAFOR. Delegația României a fost condusă de comandorul **Mircea Nica** și a avut în componență pe locotenent-comandorii **Ady Lupașcu** și **Constantin Savu**.

Este bine cunoscut efortul general al României de a-și spori rolul de factor de stabilitate în regiune, de a dezvolta cooperarea și dialogul între statele riverane Mării Negre, de a contribui la securitatea regională și întărirea

relațiilor de bună vecinătate. Forțele Navale ale României sunt angajate, împreună cu celelalte categorii de forțe armate, în efortul orchestrat de Ministerul Apărării Naționale pentru dezvoltarea cooperării militare cu forțele armate ale tuturor statelor din zona Mării Negre.

În acest context, BLACKSEAFOR este o inițiativă regională, înscrisă în eforturile țărilor riverane de a întări încrederea, prietenia și buna înțelegere între statele riverane, de a dezvolta cooperarea și interoperabilitatea între forțele lor navale. Este de evidențiat faptul că pentru prima dată în istoria zbuciumată a Mării Negre toate țările riverane acționează unitar, în cadrul unei alianțe cu caracter militar. De asemenea, este important de semnalat că din această grupare fac parte navele unui stat membru NATO (Turcia), unui stat nealiniat (Federația Rusă), a două state membre ale Parteneriatului pentru

Pace (Ucraina și Georgia) și a două state membre ale aceluiași Parteneriat, dar care au ca obiectiv politic și militar integrarea cât mai rapidă în structurile de securitate euro-atlantice (România și Bulgaria).

Reamintim cititorilor că BLACKSEAFOR este concepută ca forță „la chemare”, care urmează să fie activată cel puțin o dată pe an pentru exerciții, compusă din 4-6 nave din clasele distrugător, fregată, corvetă, navă de patrulare, dragor, navă amfibie sau navă auxiliară, aparținând

țărilor semnatare a acordului de constituire. Navele vor staționa în bazele lor permanente și se vor reuni pe timpul executării exercițiilor comune într-un port al țării gazdă, stabilită prin rotație, sau pentru participarea la misiuni.

În urma semnării acordului, pe data de 2 aprilie 2001 la Istanbul, reprezentanții tuturor celor șase țări riverane au stabilit ca prima activare a grupării să se desfășoare în acest an, în lunile septembrie-octombrie. Ca urmare, prima

• Forma ovală a siglei grupării este un simbol al vieții.

• Violetul reflectă culoarea caracteristică a apei Mării Negre.

• Culoarea galbenă a uscatului este un simbol al strălucirii soarelui.

• Cele șase drapele naționale reprezintă cele șase țări care formează BLACKSEAFOR și sunt localizate în jurul celor două ancore, în locurile unde țările respective au ieșire la Marea Neagră.

• Cele două ancore încrucișate semnifică cooperarea maritimă, iar culoarea lor aurie exprimă intențiile sincere și caracterul pașnic al relațiilor dintre state. (Sigla color se află pe coperta 1)

BLACKSEAFOR

NAVE PARTICIPANTE LA PRIMA ACTIVARE

Fregata FATIH (Turcia), nava comandant

Fregata SMELI (Bulgaria)

Vânătorul de mine ZHELEYNYAKOV (Federația Rusă)

activare a BLACKSEAFOR s-a desfășurat în perioada 27 septembrie-16 octombrie a.c., având ca țară gazdă Turcia și în program următoarele activități:

- ceremonia preluării comenzii de către primul comandant al BLACKSEAFOR și de activare a forței
- instrucția în comun a echipajelor în port
- exerciții pe mare: manevre tactice cu grupul de nave, comunicații, căutare și salvare, lupta pentru vitalitatea navelor, convoiere printr-un raion minat.

Programul activării a avut drept obiective principale familiarizarea echipajelor cu activitatea în comun (având în vedere faptul că navele

acționează pentru prima dată împreună), perfecționarea deprinderilor de acțiune întrunit la misiuni specifice și, nu în ultimul rând, mediatizarea acestei grupări.

Perioada de activare a inclus și pregătirea ceremoniei de activare. Ea a avut loc pe 27 septembrie la Istanbul, România fiind reprezentată de viceamiralul dr. **Traian Atanasiu**, șeful Statului Major al Forțelor Navale. Programul a inclus apoi vizitarea celor mai reprezentative porturi din Marea Neagră cu scopul de a mediatiza gruparea în rândul populației țărilor respective și al oficialităților locale. În ordinea vizitării, aceste porturi au fost:

Dragorul CHERKASY (Ucraina)

Nava de patrulare KUTAISI (Georgia)

Corveta CAM.HORIA MACELLARIU (România) - foto pag. 2

- Istanbul și Golcuk, în perioada 23-27 septembrie
- Varna, 29-30 septembrie
- Constanța, 2-3 octombrie
- Odessa, 6-7 octombrie
- Novorossiisk, 10-11 octombrie
- Poti, 15-16 octombrie.

Pe timpul marșului navele au executat o serie de exerciții care au avut următoarea tematică:

- căutare și salvare pe mare
- manevre tactice în comun
- comunicații
- vitalitate
- însoțirea navelor pe o pasă dragată într-un raion minat.

Fiind prima activare, exercițiile au fost relativ simple, având ca scop armonizarea sistemului de comandă și control, a comunicațiilor, însușirea principalelor proceduri comune. Pe măsura desfășurării activării, complexitatea exercițiilor va crește.

Exercițiile și misiunile, transferul de autoritate, comunicațiile au la bază proceduri comune care sunt elaborate de către Grupul de

Planificare în limba engleză, potrivit standardelor NATO. Aceste proceduri sunt aprobate de către Comitetul comandanților.

Autoritatea de Control Operațional este un locțiitor al comandantului/șefului Statului Major al Forțelor Navale din țara gazdă (cea din care face parte și comandantul BLACKSEAFOR) care are ca atribuție principală organizarea și coordonarea pregătirii pentru activarea anuală a BLACKSEAFOR (în numărul din luna mai a.c. revista noastră a prezentat în detaliu structura și funcționarea BLACKSEAFOR. În materialul de față am considerat oportun să reluăm doar prezentarea unor elemente din sistemul de comandă și control al grupului pentru o mai ușoară și corectă receptare a informațiilor de către cititori, n.r.). OPBLACKSEAFOR este contraamiralul turc **Feyyaz Ogutcu**. Pe timpul activării forței pentru

BLACKSEAFOR

exerciții sau misiuni, împreună cu ofițerii de legătură din celelalte țări, coordonează participarea forțelor la activități și menține relația cu autoritățile militare naționale ale participanților. Reprezentantul României în acest organism este căpitan-comandorul **Liviu Preda**.

Comandantul BLACKSEAFOR este un contraamiral sau comandor, numit prin rotație în ordine alfabetică de către autoritatea națională a țării gazdă și investit pentru anul următor de către Comitetul comandanților, odată cu aprobarea planului anual. Acesta deține comanda tactică a forțelor oferite de către țările riverane pe timpul activării. Anul acesta COMBLACKSEAFOR este contraamiralul turc **Nusret Guner**, comandantul Grupării de Nord a Marinei

Militare a Turciei.

Statul major al grupării este bazat la nava comandant, fregata turcească **FATİH**. Șeful statului major este comandorul **Serghei Nastenکو** (Ucraina). Fiecare țară a delegat câte un ofițer în acest stat major, cu funcții și atribuții specifice, urmând ca aceste funcții să se rotească, anual. Componența din acest an a statului major al grupării este următoarea: ●locotenent-comandor **Nikola Karanov** (Bulgaria) – ofițer cu operațiile ●locotenent-comandor **Vadim Kravțov** (Federația Rusă) – ofițer cu comunicațiile ●căpitan-comandor **Soso Devdariani** (Georgia) – ofițer cu asigurarea logistică ●locotenent-comandor **Ady Lupașcu** (România) – ofițer de relații publice.

Elementele structurii de

comandă și control funcționează conform atribuțiilor stipulate în termenii de referință specifici, care fie sunt parte ai acordului de înființare (cei pentru Comitetul comandanților/șefilor statelor majore ale forțelor navale și cei pentru Grupul de Planificare), fie au fost aprobați de către Comitetul comandanților.

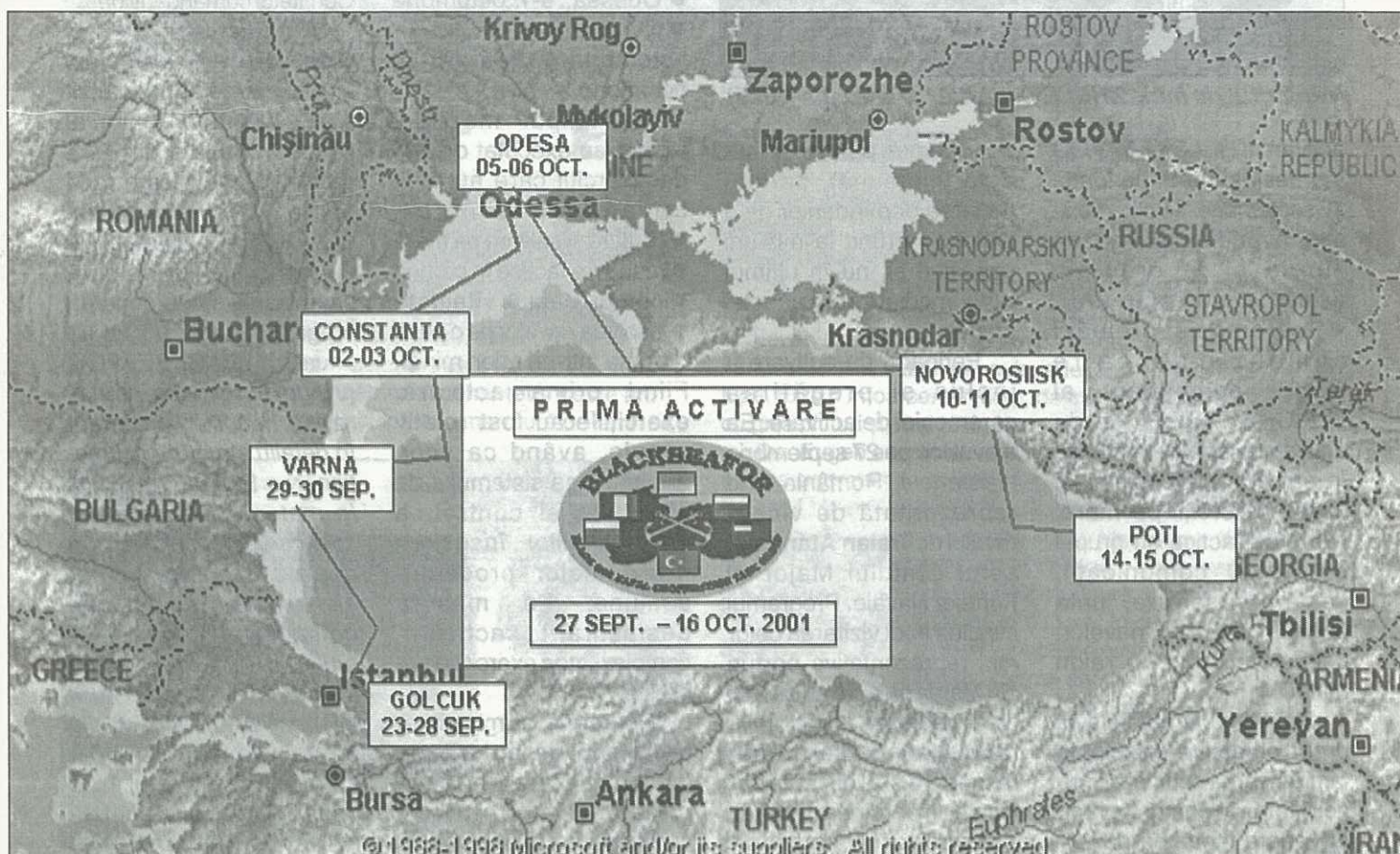
Potrivit specificului exercițiilor propuse și a Planului de Relații Internaționale pe acest an, Statul Major al Forțelor Navale a participat la activare cu corveta CAM **HORIA MACELLARIU** (265), comandată de căpitan-comandorul **Constantin Motoc**.

Menționăm că înaintea participării la BLACKSEAFOR, corveta 265 a participat în perioada 19-23 septembrie la

**Căpitan-comandor
CONSTANTIN MOTOC**

S-a născut la 2 mai 1951 în orașul Făgăraș. A absolvit Academia Navală „Mircea cel Bătrân” în anul 1974. În perioada 1974-1979 a îndeplinit mai multe funcții la bordul vedetelor purtătoare de rachete, iar între anii 1979-1993 la bordul vedetelor torpiloare. Timp de 12 ani a îndeplinit funcția de comandant pe diferite tipuri de nave. Din 1993 până în 1998 a fost ofițer de stat major la Brigada de vedete torpiloare și la Flotila 2 Maritimă. Din 1998 este comandant al corvetei „Contraamiral Horia Macellariu” (265).

BLACKSEAFOR

Contraamiralul Nusret Guner și viceamiralul dr. Traian Atanasiu, la Statul Major al Forțelor Navale din Constanța (2 octombrie 2001)

B L A C K S E A PARTNERSHIP, un exercițiu planificat și condus de către Marina Militară a Turciei.

La plecarea navei (19 septembrie a.c.) am solicitat și opinia comandantului, căpitan-comandorul **Constantin Motoc**: „Suntem convinși că ne vom îndeplini misiunile și ne vom atinge toate obiectivele propuse în cadrul celor două exerciții, respectiv **BLACKSEA PARTNERSHIP** și, ulterior, participarea la **BLACKSEAFOR**. Nava și echipajul sunt pregătite și să sperăm că și vremea ne va fi favorabilă. În pregătirea tehnică a navei au existat și unele mici probleme, dar prin forțe proprii și cu sprijinul unităților de asigurare logistică ele au fost rezolvate. În prezent, nu există nici un fel de reținere față de buna funcționare a

tehnicii și armamentului, a navei în general”.

Prezent la ceremonia de plecare a navei, contraamiralul de flotilă **Victor Aurel Blidea**, locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale, a avut amabilitatea să ne declare: „După cum se cunoaște, misiunea în care pleacă nava are două componente distincte. În prima parte va participa la **B L A C K S E A PARTNERSHIP**, o aplicație în spiritul NATO și al Parteneriatului pentru Pace, organizată de

marina turcă. Este un exercițiu care se desfășoară anual și la care marina noastră a fost prezentă încă de la început și unde a reușit să demonstreze de fiecare dată pașii făcuți pentru atingerea interoperabilității în vederea viitoarei integrări în NATO. În a doua parte a perioadei nava noastră va participa la cea mai importantă misiune din istoria marinei militare de după 1990, respectiv la prima activare a **BLACKSEAFOR**. Este o acțiune deosebită prin

care noi căutăm să demonstrăm posibilitățile noastre de a atinge standardele celorlalte flote ale statelor membre NATO. Prin această participare urmărim să facem dovada seriozității noastre, a muncii depuse până acum și a nivelului la care am reușit să ajungem. Toată atenția noastră este concentrată pentru atingerea acestor standarde și a obiectivelor de interoperabilitate. Echipajului navei îi doresc succes și tradiționalul „Vânt de pupa!”.

Locotenent-comandorul **Ady Lupașcu** a absolvit Academia Navală „Mircea cel Bătrân” în anul 1988, fiind repartizat după aceea la divizionul Rachete de Coastă. În anul 1997 a fost numit ofițer 2 cu cercetarea la Comandamentul Flotei Maritime, iar din 1998 este ofițer 2 în secția Operații Speciale din cadrul Statului Major al Forțelor Navale.

Este absolvent al următoarelor cursuri și instituții de învățământ militar: Curs integrator NATO pentru ofițeri de stat major (1995), Școala de luptă amfibie, Quantico, SUA (1997), Colegiul de Comandă și Stat Major al Infanteriei Marine americane (2000), Școala de Înalte Studii Militare, Quantico, SUA (2001); deține titlul de master în Studii Militare la Universitatea Infanteriei Marine americane.

Reformă și restructurare

ULTIMA LOVITURĂ DE TUN

„Canonada” restructurării continuă. Accelerarea reformei din ultimul an a dus la transformarea ei într-un adevărat „baraj de foc”. Câteva „piese” (a se citi unități) nu vor mai fi implicate în această operație și vor „amuși” pentru totdeauna. În lunile septembrie și octombrie mai multe unități din cadrul Forțelor Navale au fost desființate. O „dispariție” anunțată, cu mult timp înainte, cunoscută, planificată, care nu a luat prin surprindere pe nimeni, cerută de mersul înainte al reformei și care, iată, de câteva zile a devenit realitate. La sfârșitul lunii septembrie am fost prezenți în câteva din aceste unități pentru a participa la, ceea ce am putea numi, ultimul ceremonial militar.

Bogdan DINU

In toate armatele lumii, poate chiar în acest moment, se înființează și se desființează unități militare, structuri mai mari sau mai mici. Nimic deosebit, poate doar ceremonialul militar aparte, chiar și pentru fiecare navă, indiferent de dimensiuni, care este scoasă din dotare. Așa o cere strategia de apărare a fiecărei țări, reforma militară din fiecare stat (acolo unde are loc, și în momentul de față mai peste tot în lumea aceasta), bugetul și interesele naționale sau de orice alt fel. Reforma actuală din Armata Română, planificată, etapizată, monitorizată, contabilizată, așteptată, derulată, hulită de unii, aducătoare de coșmaruri sau, dimpotrivă, de satisfacții financiare pentru alții, a ajuns și la momentul desființării unor unități militare. Forțele Navale nu fac excepție. Dimpotrivă. Pentru câteva unități, data de 30 septembrie sau 31 octombrie a.c. poate fi considerată „ultima lovitură de tun”. Metaforic pentru Flotilele Maritime și Brigăzile fluviale, aproape la propriu pentru artileria de coastă care nu a mai apucat să execute tragerile de luptă reale ale lunii septembrie.

Cei trei „R” ai perioadei 2001-2003 (a nu se confunda cu semnificația lor din epoca trecută când formula „recuperare, reciclare, refolosire” era la ordinea zilei) - ne referim la reformă, restructurare, redimensionare, au impus cu necesitate

reducerea și chiar desființarea unor unități militare, unele dintre ele vechi de peste 35 de ani (inclusiv dotarea sau misiunile pentru care fuseseră înființate) și care nu își mai aveau rostul în noua configurație a Forțelor Navale. Odată cu ele au dispărut însă și unități înființate abia în urmă cu un an, ca rezultat al reformei, iar drapelele de luptă le fuseseră înmânate chiar de către ministrul apărării naționale, în cadrul unei ceremonii emoționante, acum o jumătate de an. De ce au fost desființate acum? Întrebarea și-a pus-o fiecare marinar militar, nu doar cei din unitățile desființate. Explicații există. Accelerarea reformei armatei este una dintre ele. Viziunea anilor 1999-2000 asupra restructurării Forțelor Navale nu mai este de actualitate în 2001. Important este ca

aceste explicații să fie oferite cadrelor militare, familiilor acestora, inclusiv presei care, în lipsa unor informații de la sursă, poate specula creând o imagine nefavorabilă Forțelor Navale. Conotația negativă care este asociată acestor momente (nici un cadru militar nu se bucură când se desființează o unitate, chiar dacă necesitatea este evidentă și acceptată) nu ar trebui să constituie o piedică în procesul de comunicare. Altfel, încrederea ofițerilor, maiștrilor militari, subofițerilor sau salariaților civili, dar și opiniei publice în reforma organismului militar, și mai ales în ritmul acesteia, va începe să se erodeze.

În porturile militare Mangalia și Constanța, pentru Flotilele Maritime, la Brăila sau la Tulcea pentru Brigăzile fluviale, aceste

ultime ceremonii militare au fost sobre, solemne, regulamentare și, mai ales, triste. Credem că acestea sunt cuvintele care le definesc cel mai bine. Sărutarea drapelului de către comandantul unității respective și apoi ultima defilare a acestuia prin fața formației au încheiat fiecare ceremonie. Același drapel avea să-și găsească locul după numai câteva ore la Muzeul Marinei Române, marcând definitiv intrarea în istorie a unităților respective. Au fost și sunt momente dificile pentru Forțele Navale. Chiar și în aceste circumstanțe nu putem fi de acord cu anumite comentarii, mai mult sau mai puțin izolate, despre rostul acestor ceremonii sau catalogarea acestora cu expresii de genul „pupatul drapelului”. Credem (sau cel puțin încă ne mai iluzionăm să credem) că ele sunt

singulare, oricât de grele, neplăcute sau chiar frustrante ar fi astfel de clipe.

Poate că cel mai bine a sintetizat situația, la Mangalia, contraamiralul de flotilă **Constantin Nasuia**: „Vă aflați în mijlocul nostru în momente în care efectivele noastre „sângerează”. Ați fost prezenți și la înființare, considerăm că ne tratați cu mult respect și de aceea ați venit și la desființare. Este un lucru dificil pentru mine să vă prezint, acum, anumite judecăți personale despre această desființare. Dar eu cred, totuși, că desființarea Flotilei 2 Maritime va aduce în mod sigur, peste ceva vreme, lucruri calitative, apreciate de noi pentru evoluția ulterioară. Fără îndoială, desființarea unor unități este o chestiune cu un impact negativ. Nu se pot spune cuvinte frumoase despre un asemenea moment. Nu cred că ați găsi cuvinte pe care să le considerați frumoase nici în rândul participanților la acest ceremonial, însă probabil că această desființare este o necesitate impusă de realitate. Cred că peste ceva timp va apărea o altă necesitate care va impune o altă formă a structurilor. Acum aproape un an vă declarăm că în spatele Flotilei 2 Maritime se află oameni. Și pe viitor, tot oamenii din acei ani (sau cel puțin o parte dintre ei) vor fi și în spatele noilor structuri.”

Cineva, chiar din interiorul sistemului militar, afirma într-o discuție că, în mod voalat, presa militară ar acționa de fapt împotriva reformei. Exemplifica spunând că pe o pagină de revistă sau ziar există un articol despre reformă și obiectivele sale, iar pe cealaltă pagină sau chiar în interiorul aceluiași material se vorbește despre greutățile și nemulțumirile oamenilor, desființări de funcții, unități, treceri în rezervă, lipsa banilor și în acest fel demersul publicistic, declarat în favoarea reformei, ar fi astfel compromis. Sau că presa militară caută numai părțile negre ale reformei și nu vede și succesele acesteia. Nu este nici măcar un paradox aparent. Viziunea descrisă mai sus este nu numai

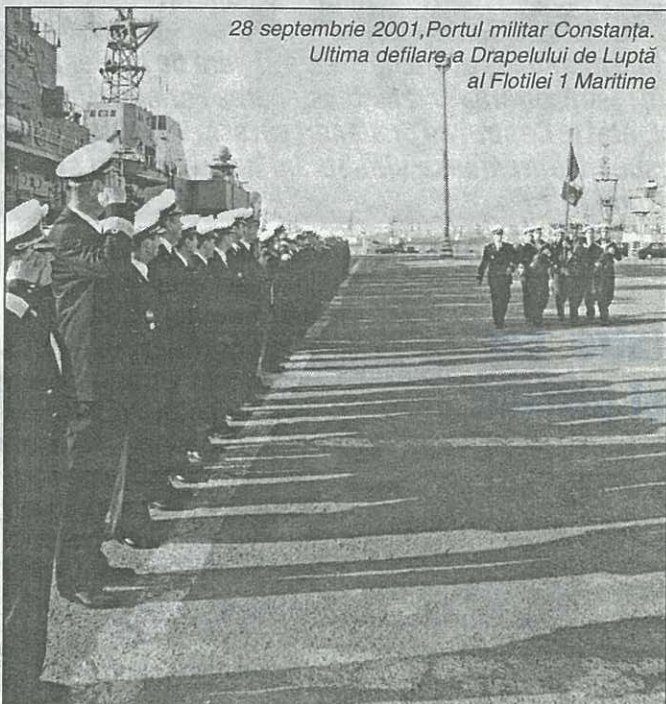

tendențioasă, dar și complet falsă. Ea aparține unora cu „ochelari de cal” prea grăbiți să eticheteze drept „inamic al reformei” pe oricine iese din rând.

Reforma nu este, sau cel puțin nu ar trebui să fie, numai ceva abstract – cifre, planuri, căsuțe, scheme îndelung elaborate sau croite grăbit, obiective și evaluări. Ziariștii militari știu însă că pe teren cei trei „R” ai perioadei înseamnă și desființări de unități sau ieșirea din sistemul militar a unui număr de cadre. După cum ziariștii militari au reflectat în scrierile lor și noile structuri și unități rezultate, problemele și succesele lor din această perioadă, chiar dacă, uneori, până ieșea revista de sub tipar, viteza reformei făcea ca datele să fie deja perimate. Dar, mai ales, dincolo de reformă se află oameni, cei care părăsesc armata sau cei care rămân să le continue munca. Tocmai acest proces ar trebui să fie pentru scepticii cel mai vizibil argument că reforma nu stagnează. În același timp ar trebui să înțeleagă, însă, că a scrie despre aceste lucruri face parte din reformă. Ignorarea, trecerea lor sub tăcere, ca și cum nu s-ar întâmpla, nu este benefică și nici nu ar face onoare Armatei. Acest text se dorește a fi o explicație – pentru cei care mai au nevoie – de ce acest articol și-a găsit locul într-o pagină de gazetă. Dorim ca revista noastră să fie o lectură pentru toți ochelarii, indiferent de numărul dioptriilor.

Sărutarea Drapelului de Luptă de către ultimul comandant al Flotilei 2 Maritime, contraamiral de flotilă Constantin Nasuia

28 septembrie 2001, Portul militar Constanța. Ultima defilare a Drapelului de Luptă al Flotilei 1 Maritime

SCAFANDRII MILITARI ÎN ALBASTRUL CERULUI

Antrenamentul scafandrilor militari, de incursiune sau deminori, nu se limitează, cum am fi tentați să credem, numai la misiunile care se desfășoară în mediul lor specific de acțiune – apa, fie la mare, fie la fluviu. În egală măsură, scafandrii din unitatea comandată de comandorul Mircea Micu sunt antrenați pentru incursiuni și misiuni sub apă, pe apă, dar și în mediul terestru și uneori... în aer. Chiar dacă în ultimele numere ale revistei noastre am mai publicat materiale despre acești oameni minunați – scafandrii, vom continua să prezentăm aspecte și momente din activitatea acestor profesioniști din Fortele Navale. Motivația nu ține doar de spectaculozitatea și aura de mister a misiunilor, dar și de faptul că în restructurarea și redimensionarea Forțelor Navale, scafandrii (și ne referim aici, atât la Centrul de Scafandri cât și la navele și subunitățile subordonate) au perspective frumoase și, sperăm noi, vor avea și satisfacții profesionale pe măsură. (n.r.)

M.M.1 Soare BONEA

Între cer și pământ

De curând, în luna septembrie, am fost prezenți la o convocare de antrenament pentru menținerea clasei de parașutare a scafandrilor, convocare care face parte din programul de pregătire a

acestor subunități de elită. În această perioadă scurtă, de numai zece zile, scafandrii au executat salturi prin parașutare, pe mare și pe uscat, pe timp de zi și de noapte. S-a sărit de la altitudini cuprinse între 800 și 1.200 de metri, uneori cu vânt destul de puternic (6-8 metri pe secundă) ceea ce a pus în situații destul de grele oamenii, dar antrenamentul și experiența

și-au spus în final cuvântul. La astfel de salturi peste costumul de scafandru și accesoriile specifice se îmbracă costumul de camuflaj și, în funcție de misiuni, pe lângă armament și muniție, materiale specifice misiunii, ceea ce reduce destul de mult mobilitatea și cere îndemânare sporită la aterizare.

Alături de scafandrii conduși de locotenent-

comandorul **Alexandru Costachi**, am întâlnit și „veteranii” de la Școala de aplicație pentru parașutiști, conduși de locotenent-colonelul **Cornel Mardare**, precum și pe cei de la Grupul de instrucție prin parașutare conduși de maiorul **Popescu**.

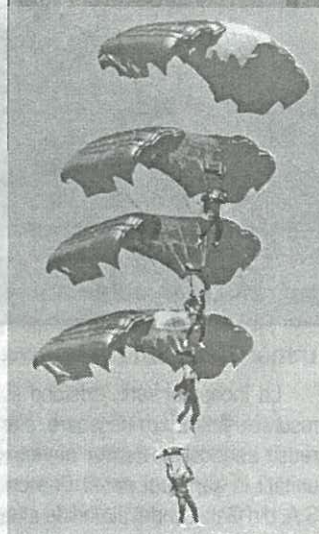
Între cupolele albe ce pluteau pe albastrul cerului se distingeau parașutele de tip aripă, multicolore, la fel ca cele pe care le-am văzut la mitingurile aeriene. Salturi cu acest tip de parașută cu aterizare la punct fix au fost efectuate de locotenent-comandorul **Alexandru Costachi**, căpitanii **Valentin Bejan**, **Cristian Vlad**, **Florin Nicula** și maistrul militar **Dorian Bănică**. Prin voință și antrenament acești oameni au atins și în aer performanțe similare cu cele obținute sub apă. Cu un astfel de model un parașutist se poate lansa de la o înălțime de 4.000 de metri și se poate deplasa pe o distanță de 10 kilometri. Poate fi utilizată la fel de bine și pentru salturi de la altitudine joasă, sub 800 de metri, și în condiții meteo dificile. Dotarea scafandrilor cu parașute aripă (astfel încât salturile să se execute cu parașutele proprii și nu cu cele împrumutate de la aviație sau parașutiști) este mult dorită, chiar dacă, deocamdată, acest lucru nu se regăsește pe lista cu priorități a dotării cu echipament unde primează, explicabil totuși, echipamentul de scufundare.

Dincolo de salt ...

Încă o zi de antrenament pentru scafandri și, totuși, atât de diferită. Albastrul închis al mării este înlocuit de azurul cerului. Lansarea din avion, aterizarea, strângerea parașutei în cel

mult 3-4 minute, alergarea cu ea în spate pe distanța de 2 kilometri, lăsarea la punctul de lansare, preluarea altei parașute și apoi din nou în avion. Tot respectul pentru efortul scafandrilor militari. Dincolo de soldele acestor oameni ar trebui să vedem și eforturile, accidentările, aterizările dure, frigul cumplit din apa înghețată a mării și, de ce nu, curajul zilnic de care dau dovadă. Chiar dacă sunt militari, chiar dacă aceasta le este meseria. O meserie a armelor liber consimțită, profesată în adâncuri și, iată, chiar și în înaltul cerului. Convocările la astfel de antrenamente sunt relativ puține și este nevoie de mult antrenament pentru ca toți scafandrii de incursiune sau deminori, să ajungă la experiența pe care au acumulat-o unii dintre ei. În aceste condiții merită subliniat sprijinul constant pe care comandorii **Constantin Bengheș**, comandantul Centrului de Scafandri și **Mircea Micu** l-au acordat unor astfel de antrenamente, găsind diferite soluții și pentru participarea scafandrilor militari.

Tânăra generație

Pe fundalul dificultăților, financiare în primul rând, derulării acestor salturi nu lipsesc nici situațiile de genul „să moară și capra

vecinului”, rezultate din orgolii gratuite sau invidii nefondate între diferitele categorii de arme (marină, aviație, parașutiști) și care nu ar trebui să-și găsească locul la nivelul de comandă al unor astfel de profesioniști. Exemplificăm cu situația din anul 1999 când, din ordine superioare, au fost anulate pentru scafandrii militari toate calificativele în parașutare și înlocuite cu altele noi. Mulți dintre scafandri au trebuit să ia atunci totul de la capăt și să parcurgă un program de antrenament care deja fusese efectuat.

Să remarcăm și instalarea în funcție a noilor

comandanți ai grupurilor de scafandri (care au sărit alături de colegii lor, iar atunci când nu vor mai putea să o facă vor ceda locul altora și aceasta nu doar pentru că se află pe o funcție de luptător), căpitanul **Marian Marin** și locotenent-comandorul **Alexandru Costachi**. Făcând parte din „generația tânără”, având o bună comunicare cu restul grupului, legături cimentate în multe misiuni în care au acționat împreună și învățând din experiența predecesorilor, ei reprezintă garanția îndeplinirii cu succes și profesionalism a misiunilor viitoare. ■

LA BRĂILA, DIVIZIONUL DE NAVE PURTĂTOARE DE ARTILERIE DEVINE OPERAȚIONAL PE MODULE

Bogdan DINU

La sfârșitul lunii septembrie am regăsit cea mai reprezentativă unitate a Flotei Fluviale în febra pregătirilor pentru tragerile de luptă care urmau să aibă loc în luna octombrie la Sf.Gheorghe. Prezenți în portul militar Brăila pentru un eveniment mai puțin plăcut, chiar trist, respectiv ceremonia de desființare a Brigăzii 24 Fluviale, am căutat să aflăm cum se prezintă divizionul spre care se canalizează cvasi-totalitatea eforturilor umane, materiale și financiare din acest an ale Flotei, la nouă luni de la înființarea unității.

Dificultățile începutului, așa cum le-am prezentat în revista noastră din luna mai, au fost depășite în mare parte. Fondurile financiare relativ reduse ca și necesitatea ca unitatea să devină operațională într-un timp cât mai scurt au determinat o nouă abordare a problemelor. Astfel, după cum ne-a declarat cu amabilitate gazda noastră, căpitan-comandorul **Petrică Coman**, șeful de stat major al unității, nu se mai urmărește operaționalizarea în același timp a tuturor navelor unității și s-a optat pentru lucrul pe module. De la 1 august a.c. a intrat în aplicare un plan de pregătire de luptă, separat de cel al restului divizionului, pentru ceea ce numim deja modulul unu, constituit din monitorul „Lascăr Catargiu” (47) și vedeta blindată din generația a III-a, 180 (în continuare le vom denumi doar vedete blindate). Modulul doi cuprinde monitorul „I.C.Brătianu” (46) și vedeta blindată 179, modulul trei monitorul „Mihail Kogălniceanu” (45) și vedeta blindată 177, iar ultimul modul vedetele 176 și 178.

Echipajele celor două nave ale primului modul au fost încadrate cu personal în proporție de 100% (doar acolo unde nu au fost suficienți militari angajați cu contract pentru specialitățile respective posturile au fost ocupate și de militari în termen). Această pregătire intensă pe care o desfășoară modulul unu are aspecte benefice, pe care ne bucurăm să le semnalăm pentru că ele constituiau o mai veche durere a marinarilor militari – creșterea semnificativă a numărului ieșirilor pe fluviu. Cele două nave trebuiau să înregistreze cel puțin 40 de zile de ieșire pe fluviu și cel puțin 140 de ore de marș la sfârșitul lunii septembrie. (Spre comparație, dacă la data de 30 iulie a.c. monitorul înregistra doar 11 zile de ieșire pe fluviu, iar vedeta blindată doar 22, prin ieșirile repetate din lunile august și septembrie cifrele propuse și impuse de operaționalizare au putut fi chiar depășite). Efectele instrucției intensive deja se văd. A crescut capacitatea de luptă și omogenitatea echipajelor.

La începutul verii, existând și resursele financiare necesare, s-a reușit andocarea tuturor navelor unității la șantierul naval Damen S.A. din Galați unde, alături de alte lucrări strict necesare, opera vie a fost sablată, iar navele piturate. Este o mică „performanță” pentru că la bugetele de austeritate ale marinei din ultimii ani, nu se știe când se vor mai putea andoca toate navele odată. Cu bani problemele pot fi rezolvate și echipele de reparații și revizii s-au apucat de lucru. Le-am întâlnit și noi la bordul navelor. În mod firesc, activitatea a fost orientată spre navele modulului unu și, ulterior, după terminarea lor către modulul doi. S-au montat stații radio noi, radiotelefoane de navigație la vedetele blindate, dar au fost solicitate și GPS-uri (necesare pentru determinarea punctului navei, poziției de tragere, respectiv a postului de comandă-observare și a țintei). Sunt necesare multe altele: veste antiglonț, dispozitive de ochire pe timp de noapte pentru artilerie. S-a solicitat de asemenea ca aruncătorul de proiectile reactive de calibrul 122 mm să fie înlocuit cu unul de calibrul 160 mm, cu performanțe sporite (singura diferență de construcție între cele două constă în numărul diferit de ghidaje), mai ales că înlocuirea nu necesită modificări ale compartimentelor navei.

Revenind la echipaje, să menționăm faptul că de la 1 octombrie a.c. modulul unu va fi încadrat numai de cadre militare (ofițeri, maștri militari și militari angajați cu contract, ceea ce înseamnă că echipajele celor două nave vor fi formate numai din profesioniști). Dacă se vor găsi resursele financiare este posibil ca în scurt timp și următoarele module (doi și trei) să fie încadrate numai cu profesioniști. De la înființarea unității (15 decembrie 2000) au avut loc mutații mari în rândul personalului. În prezent, în unitate nu se mai află nici unul din foștii comandanți ai vedetelor blindate și monitoarelor. Ca peste tot, foarte mulți dintre oamenii cu experiență au trebuit să plece pentru că funcțiile au fost drastic reduse. Ultimii dintre ei au plecat din unitate în luna iulie, odată cu intrarea în vigoare a noului stat de organizare. Cu toate că încadrarea cu ofițeri a unității este completă, în urmă au rămas anumite „găuri” la capitolul experiență. Rămâne ca tinerii ofițeri care au ocupat funcțiile celor care au trecut în rezervă să acumuleze, într-un timp cât mai scurt, experiența necesară navigației și luptei la fluviu pe cele mai puternice nave ale Flotei Fluviale. Tragerile de luptă de la Sf.Gheorghe vor constitui cu siguranță un examen. ■

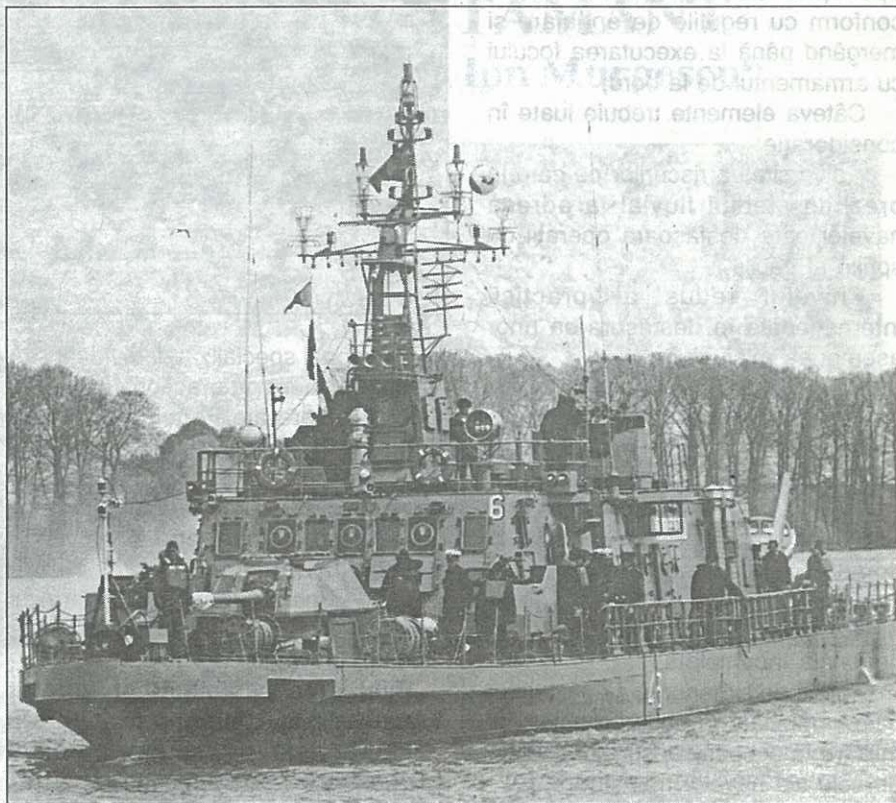
FOLOSIREA FORTELOR FLUVIALE ÎN OPERAȚII DE SPRIJIN AL PĂCII

Comandor **Vitalian POPESCU**

Forțele navale sunt considerate și un garant al securității națiunilor, oferind o gamă largă de forțe și mijloace capabile să ducă acțiuni diverse la pace și război, de la protecția domeniului maritim și descurajare strategică, la atacul teritoriului inamic. Ultimii ani au fost martorii implicării tot mai crescânde a navelor în operații multinaționale de sprijin al păcii, avându-se în vedere atribuțiile acestora, cele mai importante fiind: gradul ridicat de operativitate, flexibilitatea, autonomia și mobilitatea. Astfel, forțele navale pot participa la toate tipurile de operații de sprijin al păcii, de la diplomația preventivă, la operații de realizare, menținere, impunere și consolidare a păcii, precum și la cele de ajutor umanitar.

Participarea forțelor fluviale la operații de sprijin al păcii a fost mai puțin discutată și, până la această dată, a apărut un număr redus de articole referitoare la participarea forțelor fluviale la acțiunile militare pe fluvii, în general, și la operații de sprijin al păcii, în particular. Sarcina de a acționa pe cursurile de apă a fost încredințată, de regulă, trupelor de uscat și elicopterelor, care au acționat din poziții fixe, pentru asigurarea controlului unor zone fluviale. Există însă cel puțin două motive pentru ca această problemă să fie adusă în dezbatere:

- există încă posibilitatea izbucnirii unor crize în regiunea Dunării de Jos (politice, economice, militare etc), iar forțele fluviale ale țării noastre să fie implicate în gestionarea lor, într-o măsură mai mare sau mai mică, în cooperare cu forțe ale altor state riverane și nu numai cu acestea;
- implicată în procesul de Parteneriat pentru Pace, România este singura națiune parteneră care a pus la dispoziția Alianței Nord-Atlantice, alături de nave maritime, și un număr important de nave fluviale, pentru a participa, la nevoie, la operații de sprijin al păcii, conduse de NATO. Trei nave fluviale purtătoare de artilerie vor fi puse, de asemenea, la dispoziția alianței, pentru misiuni de apărare colectivă.

Participarea forțelor armate la operații de sprijin al păcii este determinată de factori politici și de planificare militară: voința politică, legitimitatea operației, experiența în cooperarea multinațională, interoperabilitatea, comanda și controlul, regulile de angajare, finanțarea și logistica, instruirea în comun, sistemul de informații militare și de relații publice. Printre altele, forțele fluviale pot acționa în asemenea operații ca un simbol al hotărârii și puterii naționale sau internaționale de a acționa.

Majoritatea misiunilor desfășurate de forțele fluviale în operații de sprijin al păcii nu se deosebesc de cele executate, în mod obișnuit, la război și nu necesită explicații deosebite. În principal, navele fluviale vor acționa pentru asigurarea controlului asupra spațiilor fluviale, a deltelor și lacurilor, pentru:

- protecția convoaielor cu ajutoare umanitare împotriva atacurilor de orice natură, în special a celor de la mal și din aer;
- transportul pe fluvii și debarcarea forțelor terestre (a infanteriei, infanteriei marine, sau a forțelor specializate în ducerea acțiunilor antiteroriste și

antiguerilă), precum și sprijinul acestora cu armamentul de la bord;

- sprijinul forțelor de poliție fluvială (garda de coastă) în aplicarea măsurilor de embargo pe fluvii (monitorizarea traficului naval și reținerea sau redirecționarea navelor care încalcă rezoluțiile Consiliului de Securitate);

• siguranța comunicațiilor fluviale, prin acțiuni de patrulare, supraveghere și luptă antimină;

- paza și apărarea unor obiective de pe fluvii (porturi, baze, centrale hidroelectrice, tabere de refugiați, poduri etc) împotriva unor acte teroriste sau atacurilor fracțiunilor înarmate care nu respectă acordurile de încetare a focului);

• monitorizarea acordurilor de încetare a focului pe fluvii, a mișcărilor de trupe și a dezarmării forțelor aflate în conflict;

- interzicerea traficului de armament sau alte materiale specificate în mandatul O.N.U.;

• protecția persoanelor civile care folosesc pentru refugiu cursurile de apă în caz de conflict armat sau dezastru natural și a căror siguranță le este pusă în pericol de existența unor bande înarmate sau de

prezența unor obstacole fluviale (mine fluviale, obstacole explozive), pe care nu le pot depăși fără sprijinul unor unități navale specializate;

- sprijinul forțelor implicate în operațiile de impunere a păcii, conform cu regulile de angajare și mergând până la executarea focului cu armamentul de la bord;

Câteva elemente trebuie luate în considerare:

- diversitatea riscurilor pe care le prezintă mediul fluvial la adresa navelor care desfășoară operații de sprijin al păcii;

- nivelul redus al practicii internaționale în desfășurarea unor asemenea misiuni;

- lipsa de informații și date reciproce privind posibilitățile senzorilor și sistemelor de comunicații de la bordul navelor;

- diferențele de limbaj și lipsa de experiență în lucrul în comun în domeniul C3I (comanda, controlul, comunicații și informații);

- legislație internațională și națională incompletă;

- lipsa de experiență a echipajelor navelor fluviale în ducerea acțiunilor militare în cooperare, spre deosebire de cele ale navelor maritime;

- inexistența unor proceduri standard pentru aplicarea regulilor de angajare specifice acțiunilor fluviale și lipsa unor documente militare

standardizate (publicații tactice experimentale de tipul EXTAC) referitoare la planificarea și întrebuintarea forțelor fluviale în operații de sprijin al păcii.

În funcție de complexitatea și specificul operațiilor, prevederile documentelor internaționale care reglementează constituirea Forțelor Multinaționale, de hotărârea autorităților politice și militare ale statului, forțele fluviale pot participa la operații de sprijin al păcii cu:

- personal specializat, individual sau în echipe, care poate acționa în cadrul statelor majore ale Forțelor Operative Multinaționale Întrunite, în comandamente logistice sau în calitate de observatori sau experți;

- cu nave, independente sau în grupări navale, pentru participare directă la operații (nave purtătoare de artilerie de tipul monitoarelor și vedetelor blindate, un remorcher fluvial).

Evaluarea posibilităților forțelor fluviale de participare la operații multinaționale de sprijin al păcii analizează și apreciază atât caracteristicile tehnico-tactice ale navelor, tehnicii și echipamentelor, cât și calitatea și gradul de pregătire al personalului, totul raportat la: misiunile

ambarcați la bordul a 27 nave fluviale, asigurate de Cambodgia sau închiriate, au fost desfășurate în anii 1992-1993 în regiunea fluviului Mekong și a lacului Tonle Sap pentru patrulare, transportul personalului și echipamentului Autorității de Tranziție a Națiunilor Unite (UNTAC), supravegherea acordului de încetare a focului și investigarea cazurilor de prezență a forțelor străine, monitorizarea internării și dezarmării părților aflate în conflict, conform cu prevederile Acordului de la Paris din octombrie 1991. Deși nu s-a prevăzut inițial, forțele fluviale multinaționale au executat și convoierea și protecția unui mare număr de refugiați vietnamezi și au împiedicat atacurile khmerilor roșii împotriva acestora, în martie 1993.

Statele riverane Dunării dețin experiența necesară, de supraveghere a traficului naval și aplicare a măsurilor de embargou petrolier, urmare a aplicării sancțiunilor economice împotriva Serbiei, din anii 1992-1995 și 1999. Atunci, forțele fluviale românești au contribuit la monitorizarea traficului naval și au fost pregătite să intervină în sprijinul navelor Gărzii de Coastă. Au fost mai multe cazuri în care navele comerciale au refuzat să se supună controlului navelor Gărzii de Coastă și chiar au amenințat cu deversarea încărcăturilor de petrol în Dunăre, cu riscul creării unor dezastre ecologice, iar prezența organelor de poliție și vamale nu i-a împiedicat.

Această misiune, aplicarea sancțiunilor economice pe fluviu este, în general, un subiect ocolit de analiștii navali. Căile fluviale dețin un rol important în eludarea de către cei interesați a sancțiunilor economice, iar acțiunile menite să atenueze impactul acestora cunosc o mare

și acțiunile ce urmează a fi desfășurate în cadrul operației, zona geografică, mediul în care se acționează (permisiv, incert sau ostil), durata operației, sprijinul logistic necesar și modul de realizare al acestuia.

Relevante în acest domeniu pot fi experiența tactică și operațională americană în Vietnam, dobândită de-a lungul a șase ani de conflict și cea a misiunii Națiunilor Unite în Cambodgia. În cel din urmă caz, 220 de observatori navali și 168 infanteriști marini,

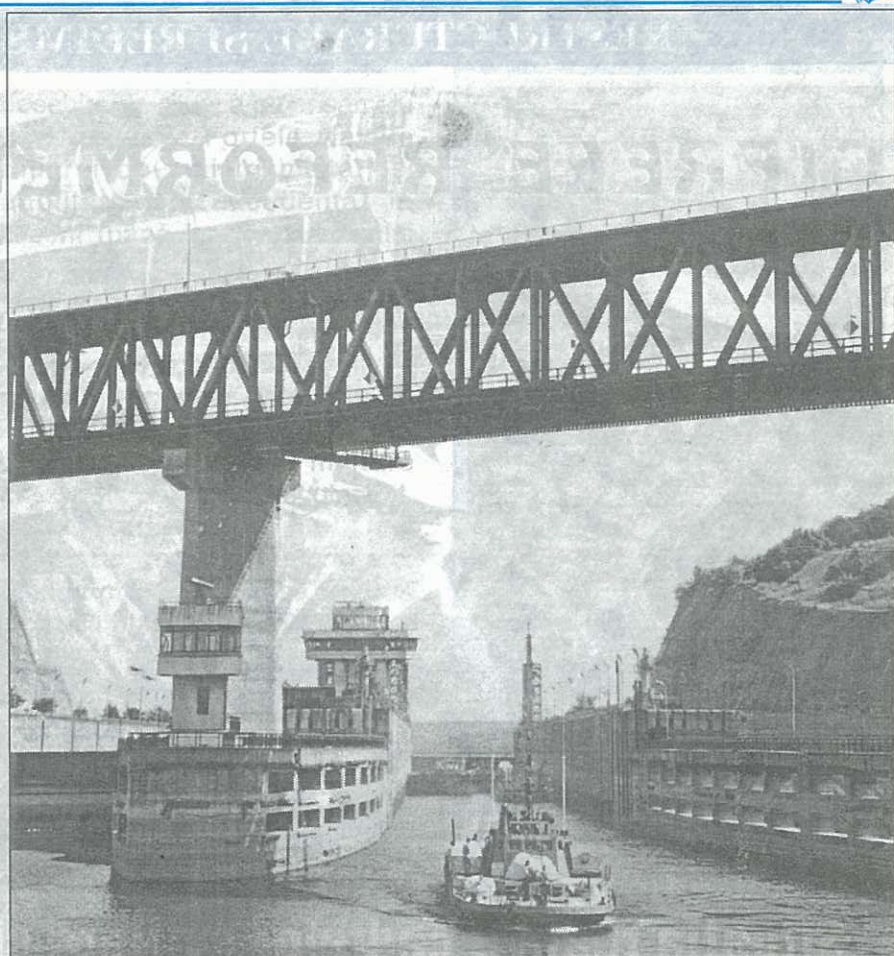

diversitate (înșelarea, mascarea transporturilor, falsificarea actelor în ceea ce privește încărcătura și ruta navei). Cu toate acestea, lipsa de experiență în domeniu, generată de absența forțelor fluviale în cea mai mare parte dintre țările europene, limitează preocupările specialiștilor.

În cazuri de embargou fluvial, forțele fluviale au capacitatea de a interveni cu rapiditate în rezolvarea unor situații deosebite și posedă avantajul oferit de experiența echipajelor, coroborate cu puterea de foc a navelor. Flotila Fluvială, prin navele sale, poate asigura cele mai eficiente mijloace de sprijin cu foc al operațiunilor forțelor terestre și pentru controlul Dunării. Ofițerii de stat major și cei de la bordul navelor pot oferi un nivel ridicat de expertiză în organizarea și desfășurarea acțiunilor fluviale. De altfel, Statul Major al Forțelor Navale a planificat și organizat în vara anului 1995, în premieră, exercițiul național fluvial "în spiritul Parteneriatului pentru Pace" "Dunărea", care a avut ca tematică desfășurarea unor acțiuni specifice operațiilor de sprijin al păcii, la care a participat cu forțe numai Ucraina (cu o navă), mai multe țări N.A.T.O. sau partenere fiind reprezentate prin observatori; exercițiul s-a repetat în 1997, participarea națiunilor NATO și partenere fiind redusă la observatori. Exercițiile au prelucrat câteva dintre misiunile pe care o forță fluvială, cu o compunere mixtă (nave purtătoare de artilerie, dragoare, nave de transport și auxiliare), sprijinită de aviație și elicoptere, le poate îndeplini în operații de sprijin al păcii (embargou, acțiuni de asistență umanitară, evacuare a necomatanților). Ideile care au stat la baza organizării și desfășurării exercițiului, participarea, alături de unitățile fluviale a unor subunități ale forțelor terestre și aviației, a navelor Gărzii de Coastă și a reprezentanților autorităților fluviale, au fost apreciate pozitiv de către invitații și observatorii străini. Din păcate, lipsa fondurilor financiare a impus anularea următoarelor exerciții de acest tip.

În același timp, unitățile navale fluviale oferite de România pentru operații de sprijin al păcii se pot autosustine în zona în care își desfășoară acțiunile, dată fiind existența în cadrul flotilei a unui număr însemnat de mijloace de sprijin logistic (nave auxiliare, tancuri de combustibil, ceamuri de transport, ateliere plutitoare).

Totodată, cu ajutorul altor state riverane Dunării (Ungaria, Ucraina,

Bulgaria) se poate constitui o forță multinațională, sistem "stand-by", la dispoziția Națiunilor Unite, sau o forță fluvială componentă a unor inițiative europene de tipul SHIRBRIG sau SEEBRIG. Aceasta presupune realizarea unui nivel minim de interoperabilitate între unitățile navale componente. Ca atare, navele Flotilei Fluviale trebuie înzestrate cu sisteme de comunicații integrate moderne, conforme cu cerințele documentelor de standardizare NATO, senzori și echipamente radioelectronice, aparatură modernă de observare și conducere a focului.

Am încercat să evidențiem atât

posibilitatea participării forțelor fluviale ale României la operații de sprijin al păcii, cât și câteva dintre avantajele oferite de experiența și profesionalismul personalului și capacitățile navelor. Subiectul poate fi aprofundat, cu atât mai mult cu cât forțele navale, și implicit cele fluviale, dețin un rol important în largul context al securității și apărării naționale, constituind în același timp un instrument important în participarea statului român la orice inițiativă de cooperare, cu scopul de a contribui la întărirea prieteniei, bunelor relații, încrederii reciproce între statele dunărene și creșterea stabilității regionale.

Comandorul Vitalian Popescu s-a născut la data de 22 iulie 1956. A absolvit Academia Navală „Mircea cel Bătrân” în 1979, după care a îndeplinit mai multe funcții la bordul navelor „Amiral Murgescu” și „Constanța”, iar între anii 1987-1990 s-a aflat la comanda dragoarelor de bază „Viceamiral Mihai Gavrilescu” și „Viceamiral Ioan Georgescu”. Între anii 1990-1992 a fost șef de stat major la Divizionul de nave dragoare. La uscat a îndeplinit funcția de ofițer cu operațiile și șeful cercetării la comandamentul Flotei Maritime, iar din 1994 a fost numit ofițer cu operațiile la Statul Major al Forțelor Navale. În prezent este șeful secției Operații speciale. A absolvit Academia de Înalte Studii Militare (1987), Cursul avansat de stat major și arme întrunite de la Braknell College din Marea Britanie (prima promoție, 1998) și deține titlul de master în Studii de apărare la King's College, Universitatea din Londra (1998).

CIFRELE REFORMEI

Situația reală a cadrelor militare și salariaților civili din Forțele Navale care au trecut în rezervă

Bogdan DINU

Reforma organismului militar a depășit de mult faza declarativă. Pentru perioada actuală și până la „orizontul 2004” poate că unul dintre indicatorii semnificativi (și nedorți, dar necesari) ai evoluției reformei din Armata Română este numărul cadrelor militare și al salariaților civili care au părăsit armata, fie la cerere, fie ca urmare a restructurării sau desființării unor unități militare. Nu un indicator absolut (privit ca o cursă frenetică spre un total final anunțat și unde criteriul cantității - numărului - să primeze asupra calității), dar oricum unul orientativ pentru dinamica reformei. Una din căile importante pentru atingerea obiectivelor finale ale reformei din Armată este reducerea de personal. Anunțată, publicată, aprobată, elaborată într-un cadru

legal, considerată indispensabilă pentru realizarea unei armate moderne. Din păcate, o proastă receptare și mediatizare, chiar o anumită lipsă de transparență a motivațiilor reducerii personalului și, mai ales, a modalității în care se realizează acest proces, au dus la apariția în anumite medii a unor situații și stări de spirit nedorite. Fluturași în care se vorbește despre „decapitarea” și „desființarea” armatei au împânzit stâlpii, iar unele din cadrele militare trecute în rezervă au ajuns să pozeze drept „victime ale reformei” pentru vecinii din cartier. Nu negăm aici existența unui anumit impact psihologic pentru unele cadre militare care, după o viață în armată au ajuns, înainte de vreme, pensionari, după cum există și „povești de succes” ale unor militari disponibilizați care au reușit în alte profesii. Dar reintegrarea și reconversia

profesională ar merita un articol separat.

După cum se cunoaște, toate cadrele militare au părăsit sistemul militar în condițiile legii, majoritatea la cerere, restul ca urmare a restructurării unităților militare sau al necorelării raportului grad-funcție. Nimeni nu a fost dat afară. A fost opțiunea fiecărui militar în parte, care a considerat, la un moment dat, că funcția, gradul sau perspectivele în carieră nu mai corespund aspirațiilor personale și că trecerea în rezervă (în condiții avantajoase) reprezintă decizia optimă. Cvasitotalitatea cadrelor militare au trecut în rezervă cu pensie militară, la care se adaugă compensațiile financiare și care, în funcție de fiecare caz în parte, **sunt semnificative**. La rândul lor, salariații civili disponibilizați au primit compensațiile financiare prevăzute de lege. „Pedalarea” excesivă numai pe numărul celor

RESTRUCTURARE ȘI REDIMENSIONARE

trecuți în rezervă, fără menționarea modalității prin care se realizează acest proces, au dus la apariția unor speculații și confuzii în societatea civilă și chiar în mass media.

În spiritul transparenței care ar trebui să caracterizeze orice instituție a statului - inclusiv cea militară - și prin amabilitatea comandorului **Aurelian Prodan**, șeful Serviciului Resurse Umane din Statul Major al Forțelor Navale, cu sprijinul direct al comandorului **Vasile Ionel**, șeful Secției Personal și al căpitan-comandorului **Liviu Olteanu**, șeful Biroului Ofițeri, prezentăm cititorilor câteva cifre, am putea spune chiar o anumită statistică, despre cadrele militare și salariații civili care au părăsit Forțele Navale în primele 9 luni ale anului în curs. Intenția noastră este de a contura o situație în acest domeniu - chiar și parțială - pentru că accelerarea reformei are drept consecință directă dinamizarea procesului de disponibilizare a personalului din Forțele Navale.

Astfel, numărul total al cadrelor militare și salariaților civili care urmează a fi disponibilizați din cadrul Forțelor Navale până în anul 2004 (deci perioada 2001-2004) este de 405 pentru ofițeri, aproximativ 400 pentru maiștri militari și subofițeri și 300 pentru salariații civili. Pentru anul în curs erau programați să părăsească organismul militar 255 de ofițeri, 26 de maiștri militari și subofițeri (la cerere, conform articolului 26) și 126 de salariați civili.

Care era însă situația la data de 1 septembrie 2001? Trecuseră în rezervă 254 de ofițeri, 43 de maiștri militari și 26 de subofițeri, precum și 109 salariați civili. După cum se observă, în primele 9 luni au trecut în rezervă toți ofițerii programați pe întregul an, iar pentru lunile septembrie-octombrie la numărul acestora se vor mai adăuga încă 35-40. De asemenea, față de cifra inițială (26, la cerere) numărul maiștrilor militari și al subofițerilor trecuți în rezervă este mult mai mare, 69. Din informațiile pe care le-am obținut rezultă că, spre

deosebire de situația pe ansamblu din armată, în Forțele Navale numărul de maiștri militari și subofițeri este excedentar în prezent (până la sfârșitul anului aproximativ încă 100 vor trece în rezervă). Precizăm că, în prezent, de prevederile Ordonanței 7/1998 pot beneficia doar cadrele militare din **unitățile care se desființează**, la cerere și, mai ales, nu pot beneficia cadrele militare considerate **deficitare** (locotenent, aspirant, sergent).

La data de 1 septembrie a.c. numărul ofițerilor care se aflau la dispoziția Statului Major al Forțelor Navale și unităților subordonate pentru a fi încadrați ca urmare a reorganizării unităților era de 30. Acești ofițeri urmează să fie redistribuiți în celelalte unități.

Pentru cei interesați publicăm și structura pe vârste a cadrelor militare care au trecut în rezervă prin aplicarea Ordonanței 7/1998. La ofițeri, 17 au vârste sub 40 de ani, 72 între 41 și 45 de ani, 98 între 46 și 50 de ani, iar 67 între 51 și 55 de ani. La maiștri militari și subofițeri, 5 au vârsta sub 40 de ani, 17 între 41 și 45 de ani, 27 în segmentul de vârstă 46-50 de ani și 20 între 51 și 55 de ani. Salariații civili disponibilizați (pentru care nu avem o situație pe vârste) erau în proporții aproape egale muncitori calificați sau îndeplineau funcții cu studii medii. Au fost disponibilizați atât din Flota Maritimă, cât și din Flotila Fluvială, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” și Baza de reparații.

Din totalul de 255 de ofițeri care au trecut în rezervă până la data de 1 septembrie a.c., 50 dintre ei au ieșit din sistem ca urmare a reorganizării unităților și 204 dintre ei la cerere, conform articolului 26 din Ordonanța 7/1998. Au trecut în rezervă 3 căpitani, 53 de maiori și locotenenți-comandori, 120 de căpitani-comandori, 75 de comandori și 4 amirali.

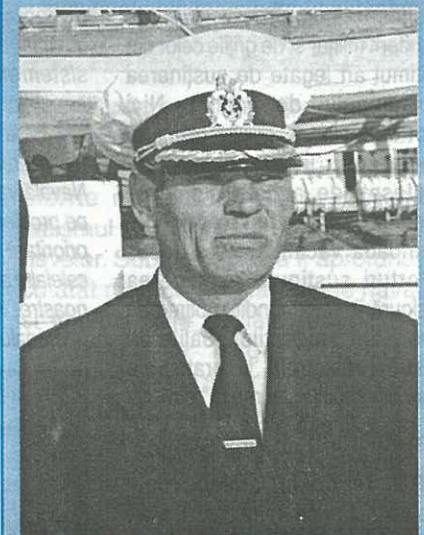
Acestea sunt cifrele. Cu siguranță, ele pot fi analizate, interpretate, comentate, speculate, pot da naștere la polemici, confirma

Numiri în funcții

Conform ordinului ministrului apărării naționale, nr. M.P. 909 din 30 iulie 2001, domnul contraamiral **Ion Vochițu** a fost numit în funcția de prim-locțiitor al șefului Statului Major al Forțelor Navale.

Avansări în grad

Prin Decretul Prezidențial 683 din 7 septembrie 2001, începând cu data de 30 septembrie domnul comandor **Drăguț Costică Spiță** a fost avansat la gradul de contraamiral de flotilă și a trecut în rezervă cu noul grad.

sau infirma ipoteze în funcție de pozițiile, interesele sau starea emoțională a celor implicați în acest proces de reformă. Pentru cei tentați să dea „verdicte” pripite sau să tragă concluzii grăbite le recomandăm ca în analiza acestor cifre și statistici să nu piardă din vedere situația de ansamblu. Cu atât mai mult cu cât aceste cifre sunt parțiale.

DESCHIDEREA ANULUI UNIVERSITAR LA ACADEMIA NAVALĂ „MIRCEA CEL BĂTRÂN“

STUDENTII AU LUAT STARTUL ÎN CURSA SPRE GRADUL DE „AMIRAL“

Locotenent ing.

Mugur CRÎNGAȘU

Deschiderea anului universitar în curtea Academiei Navale „Mircea cel Bătrân“, în ziua de 1 octombrie a.c., rămâne, cu siguranță, un eveniment plin de semnificații în viața fiecărui student marinar. Este momentul când se construiesc cele mai îndrăznețe planuri de viitor, când fiecare își propune să fie cel mai bun. Curiozitatea legată de materiile ce urmează a fi studiate este completată de emoția „bobocilor“ care fac cunoștință, timid, cu viața de student militar și de griile celor din ultimul an legate de susținerea examenului de licență. Nici conducerea, profesorii și instructorii instituției nu sunt detașați de aceste momente emoționante deoarece, pe perioada vacanței, s-au depus eforturi susținute în vederea asigurării unor condiții optime de pregătire studenților. Sălile de curs, amfiteatrele, laboratoarele sau bibliotecile „lucrează“ din nou la capacitate maximă.

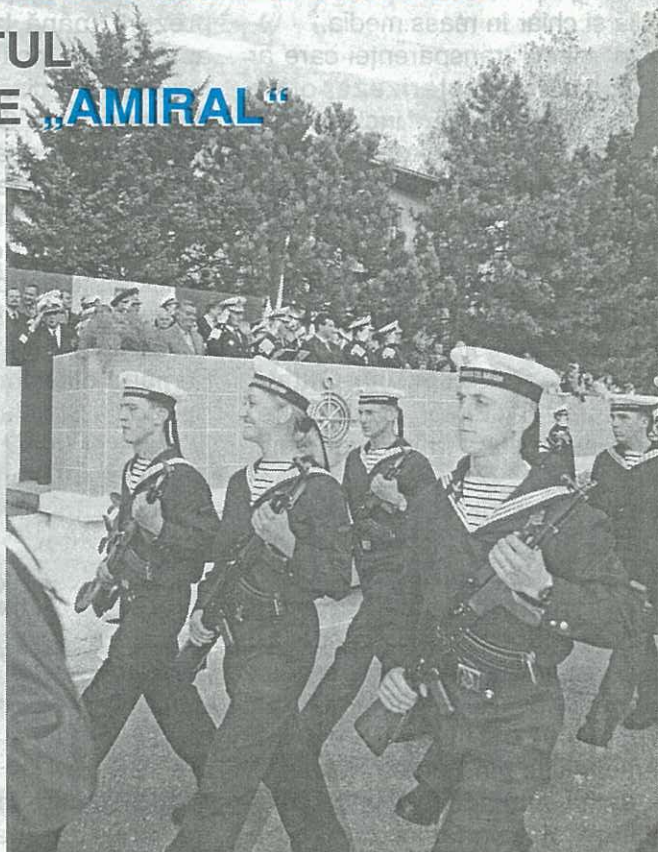
Au fost prezenți la festivitate I.P.S. Teodosie, arhiepiscopul Tomisului, viceamiral dr. Traian Atanasiu, șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiral Ion Vochițu, prim-locuitor al șefului Statului Major al Forțelor Navale - care a dat citire ordinului de zi al ministrului apărării naționale, dat cu ocazia deschiderii noului an universitar -, Claudiu Palas, secretar al Prefecturii Constanța - care a rostit salutul primului ministru al României adresat studenților. În tribuna oficială s-au aflat, de asemenea, ofițeri superiori din Statul Major al Forțelor Navale, comandanți de mari unități și unități din Garnizoana Constanța, amirali în rezervă sau retragere, directori de companii de navigație civilă,

reprezentanți ai Administrației Porturilor Maritime, Inspectoratului Navigației Civile și Căpităniei Zonale Constanța, ai instituțiilor de învățământ superior și cultură locale.

Comandantul (rectorul) Academiei Navale, contraamiral de flotilă prof. univ. dr. Gheorghe Marin, a ținut un amplu discurs din care spicuim: „Doresc să relievez faptul că învățământul superior de marină este unicat în spectrul învățământului superior românesc. Din această perspectivă pregătirea ofițerilor de marină capătă conotații de importanță strategică pentru țara noastră. Candidatura României la NATO presupune proiectarea și organizarea învățământului militar compatibil cu sistemele de pregătire ale amaterilor din statele euroatlantice /.../ Fără nici un fel de îndoială, focalizarea activității din Academia Navală va fi orientată, în principal, pe problemele de învățământ. Dar, prioritare vor fi, în acest sens, și celelalte activități specifice instituției noastre. Am în vedere activitatea personalului didactic și a studenților

în domeniul cercetării științifice, activitatea de instruire practică și cea de pregătire militară de bază. Începând cu acest an de învățământ, practica studenților se va diversifica prin intrarea în exploatare a navelor-școală „MIRCEA“ și „ALBATROS“, prin eficientizarea celorlalte mijloace de instruire.“ Noutatea constă

în faptul că de anul acesta porțile Facultății de Marină Militară s-au deschis și pentru fetele care vor să îmbrățișeze cariera de ofițer de marină. Promovând examenul de admitere cu media 9,15, Marin G. Georgiana se va instrui asemeni băieților după standarde militare unice, în specialitatea „Navigație, echipamente de navigație și hidrografie“.

Ambițiile și planurile pentru anul universitar 2001-2002 le-am aflat și de la șeful Facultății de Marină Militară, locotenent-comandor conf. univ. dr. ing. Gheorghe Samoilescu: „Obiectivele noastre se leagă de intensificarea eforturilor pentru cercetarea, modernizarea și dezvoltarea metodelor și mijloacelor de educare. În fiecare an am avut studenți care au executat practică în America, Japonia, Italia, Franța, Grecia și care, prin comportamentul, pregătirea și nivelul cunoștințelor lor au adus Academiei Navale „Mircea cel Bătrân“ recunoaștere internațională. Aceste succese

ne-au determinat să intensificăm activitatea de colaborare internațională prin participări la conferințe și congrese, schimburi de cadre didactice și studenți, alte manifestări culturale. Pentru anul 2002-2003 vom selecționa un student de anul I care va executa un stagiul de pregătire de un an în Italia la Livorno“.

Pentru „bobocii“ din anul I impactul cu rigorile vieții cazone a fost bine „digerat“, grație planului de acclimatizare pregătit de instructori. Ei vor începe cursurile pe data de 12 noiembrie a.c., când se va încheia perioada de pregătire militară generală, dar până atunci vor susține primul examen de maturitate ce va avea loc pe 13 octombrie 2001; la depunerea Jurământului militar.

La festivitatea de deschidere a noului an universitar, numeroasa asistență a fost încântată de momentul defilării la care cadența ritmată a studenților mai experimentați a vrut parcă să acopere stângăcia începutului studenților „boboci“.

PORTI REDESCHISE PENTRU UN NOU AN DE ÎNVĂȚĂMÂNT -Școala Militară de Maiștri a Marinei „Amiral Ion Murgescu”-

Căpitan-comandor **Ananie GAGNIUC**

15 septembrie 2001. Soare îmbietor, pași spre toamnă. În incinta școlii - drapelul, fanfara, cadrele militare, plutoanele de elevi cu armele prezentate pentru onor.

Domnul contraamiral **Ion Vochițu**, prim-loctiitor al șefului Statului Major al Forțelor Navale, primește raportul. Eveniment important pentru toți - are loc festivitatea de deschidere a anului de învățământ 2001-2002. Comandantul școlii, comandor **Petrică Stoica**, dă citire Ordinului Ministrului Apărării Naționale. Reiese îndemnul din inimă și suflet, de mobilizare pentru studiu și pregătire, astfel încât elevii de azi să devină maiștrii militari de mâine, buni specialiști ai tehnicii militare.

Elevul sergent major **Dan Tănase** ia cuvântul în numele cursanților de anul II, exprimându-și bucuria revederii colegilor, profesorilor, precum și dorința unor noi reușite școlare, pentru ridicarea continuă a nivelului de pregătire profesională. „Adresez colegilor de anul I, odată cu felicitările pentru reușita la examenul de admitere, îndemnul de a munci, de a se pregăti cu seriozitate pentru a obține rezultate cât mai bune în pregătirea pentru nobila profesie de maestru militar de marină.”

Un element de noutate, inedit pentru școala de maiștri: din acest an urmează cursurile și... 17 fete. **Daniela Nedelcu** își exprimă, cu emoție, dar și cu mândrie, bucuria împlinirii unui vis frumos, acela de a face parte din efectivele unei instituții bogate în tradiții, ce conservă și transmite valori recunoscute și apreciate în societatea românească. „A fi maestru militar de marină este pentru noi idealul pentru care vom depune eforturi susținute în această școală, timp de trei ani, iar prin tenacitate și sub îndrumarea conducerii școlii și a personalului didactic vom dovedi că ne putem forma ca cetățeni, militari și specialiști.”

Președintele Ligii Maiștrilor de Marină, maestrul militar principal (r) **Dumitru Mihăilescu**, totodată redactor-șef al publicației „Timona”, a

vorbit de cei 104 ani de existență a instituției, de faptul că se scrie o nouă filă de istorie, mai ales că, din acest an, au reușit la admitere și urmașele ale Evei, care, cu gingășia, cochetăria, frumusețea fizică și sufletească vor da farmec cazonului, acesta devenind mai interesant și mult mai acceptabil. „Clepsidra timpului va fi neiertătoare și peste un an, doi sau trei, purtând pe umeri gradul de maestru militar, veți intra în marea și unita familie a acestor tehnicieni, segment militar cu o vechime de 92 de ani în istoria armii marine. Dumnezeu să vă dea sănătate, putere de muncă și rezistență la efort!”

O vorbă de suflet, de la inimă la inimă, a adresat-o elevilor fostul comandant al școlii, domnul contraamiral de flotilă (r) **Marcel Dragu**, care le-a urat „să ajungă, după o carieră meritorie, să iasă la pensie... în timp de pace!”

Din afirmațiile comandantului școlii, comandor **Petrică Stoica**, rezultă că instituția se află în pragul celui de-al treilea an în care formarea maiștrilor militari are loc pe două filiere - directă și indirectă, asigurându-se concomitent desfășurarea procesului instructiv în care sunt angrenați militari în termen redus, absolvenți ai instituțiilor de învățământ superior, care la sfârșitul stagiului militar vor dobândi calitatea de subofițeri tehnici de marină. „Școala noastră beneficiază de un număr însemnat de cadre militare și salariați civili cu o bună

pregătire psihopedagogică și militară, adevărați experți în arta transmiterii cunoștințelor și formării deprinderilor în organizarea și desfășurarea activităților specifice mediului militar de marină.”

În finalul ceremonialului deschiderii anului de învățământ 2001-2002, prim-loctiitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale, contraamiral **Ion Vochițu**, a făcut apel la toți factorii de răspundere de a se implica efectiv și afectiv în procesul complex, dinamic, continuu și unitar, organizat și condus cu consecvență pentru atingerea parametrilor proiectați, ai procesului instruirii în cele trei module fundamentale de pregătire: pregătirea militară de bază, cea științifico-fundamentală și pregătirea militară de specialitate. „Cu prilejul deschiderii noului an de învățământ 2001-2002, în numele ministrului apărării naționale, al șefului Statului Major al Forțelor Navale, al meu personal, vă urez sănătate, succese în muncă și la învățătură și vă îndemn a acționa cu fermitate pentru ca Școala Militară de Maiștri a Marinei „Amiral Ion Murgescu” să se mențină ca o unitate școlară de elită a sistemului militar de învățământ. Mult succes tuturor!”

Așadar, din nou, până în vara anului 2002, instrucție, lecții, lucrări de control, teze, examene, emoții, bucurii și împliniri pentru toți elevii, viitori maiștri militari de marină!

Constanța, 4 iunie 2001

Brăila, 9 august 2001

ODISEEA NAVEI - ȘCOALĂ „CONSTANȚA” (II)

Locotenent-comandor drd. **Marian MOȘNEAGU**

O, Marseille...

In acordurile imnului orașului, nava-școală „CONSTANȚA”, având la bord protagoniștii Proiectului cultural internațional „ODISEEA 2001”, acosta în seara zilei de joi, 14 iunie 2001, la cheul de promenadă al portului autonom Marsilia, orașul - vedetă al uneia dintre cele mai mari aventuri umane și artistice ale acestui început de mileniu. Încurajați de exuberanta manifestare de bucurie a inițiatorilor **Jose Monleone** și **Richard Martin**, liderii Institutului Internațional al Teatrului Mediteranean, îmbrățișați la vederea acestei impresionante mobilizări de instituții culturale și artiști de prestigiu din cele patru puncte cardinale ale Mediteranei, companiile lor, ne-au oferit o primire explozivă.

Imediat după dublarea legăturilor, tandemul navă-cheu s-a metamorfozat într-o uriașă entitate sonoră. Pe punțile navei au evoluat, într-o vervă de zile mari, actorii Teatrelor „Bulandra” din București și „Toursky” din Marsilia, intercalat cu cadeții percuționiști ai Academiei Navale „MIRCEA CEL BĂTRÂN”. Pe cheu, percuționiști francezi și grupul de dansatoare de la Kunkaga Conques, coordonați de trepidantul **Paolo Lombard**, mimând bucuria întoarcerii acasă a unui Ulise imaginar, au declanșat ceea ce un jurnalist francez avea să denumească drept o adevărată „urgie” culturală. La finele acestei fulminante reprezentări transmise în direct de France 3 Mediteranee, **Bami**, percuționist și multiplu

instrumentist camerunez, rezident la Marsilia (cel care a reușit să transforme în decurs de numai o săptămână nava-școală „CONSTANȚA” într-un uriaș instrument de percuție, menit parcă să impună ritmul la fiecare sosire/plecare în/din port), acompaniat de colegul său **Jean Marie Bergey**, și-a adunat discipolii pentru o primă fotografie de grup.

După instalarea copertinei, heliportul navei-școală „CONSTANȚA” a concentrat încă din prima seară a escalei mulțimea de artiști, jurnaliști și oficialități, civili și militari, „ademeniți” pe această scenă itinerantă a păcii și prieteniei de recepția de bun venit oferită de gazde. Omniprezent, plin de curtoazie și vizibil marcat de reușita vieții sale, **Richard Martin** s-a străduit, și a reușit, să fie un amfitrion pe măsura oaspeților săi.

Ziua de vineri, 15 iunie a.c., a început pentru marinarii români cu tradiționala arborare a pavilionului, geacului și marelui pavoaz, în acordurile Imnului nostru național. Cu autoritatea sa de comandant al marșului, dar și de veteran al bordului, comandorul **Fănică Negrea** a readus în atenția echipajului rigorile vieții la bord și regulile de conduită pe timpul escalei. Pentru oficialii navei, vizitele la comandantul maritim al regiunii și Primăria orașului Marsilia au fost fructificate pentru a evoca și reconfirma relațiile tradiționale dintre statele și flotele noastre, România fiind una dintre țările francofone cele mai active în cadrul parteneriatelor culturale cu Franța.

O noapte superbă a precedat week-end-ul pe care urma să-l petrecem la Marsilia cu premiera în limba franceză a spectacolului „Ulișii”, atât de ingenios proiectat de experimentata regizoare **Cătălina Buzoianu**.

Un spectacol unitar și dinamic, care a adus pe scena special amenajată pe esplanada cheului de promenadă J 4, în fața sutelor de localnici și turiști, eternul exil al omului în interiorul său. Cadrul circumscris acestui periplu existențial imaginar - cel al spațiului mediteranean - reflectă zbuciumul sufletului nostru labirintic și imprevizibil, populat de fantome, străbătut de miraje și de experiențe inițiatice. Ulise, magistral jucat de actorul **Mihai Bisericanu**, a traversat milenii, de la fabuloasa țară a lui Homer la sfârșitul de secol XX, abstract și impersonal. Pe parcursul descinderii sale, el întâlnește eroi mitici ai marii tradiții literare: Orfeu, Dionisos, Tezeu, dar și Hamlet, Faust, Leopold Bloom etc. Tot atâtea figuri legendare cu care, antrenat în vârtejurile Cerului și ale Infernului, el împărtășește destinul său metafizic și existențial. La Marsilia, ca de altfel în toate porturile în care se vor succeda peripețiile acestor Uliși contemporani, spectacolul Teatrului „Bulandra” va fi înaintea de toate unul de nuanță și introspecție filozofică, o profundă explorare artistică și un voiaj cosmic deopotrivă, un fel de Divina Comedie fără de întoarcere, în care suntem parcă rătăcitori pentru veșnicie.

Cabaretul de la miezul nopții, „El Kabare”, avea să constituie o avanpremieră a minifestivalului eterogen și original pe care gazdele aveau să-l ofere în zilele următoare la Marsilia mesagerilor „ODISEEA 2001” ambarcați pe nava-școală „CONSTANȚA”.

Poezia și politica păcii

Programul escalei marseleze a periplului cultural „ODISEEA 2001”, început joi, 14 iunie, pe grandioasa esplanadă a cheului de promenadă J 4, aflată la data sosirii noastre într-un amplu proces de amenajare ca urmare a derulării proiectului Euromediteranee, care va reabilita la Marsilia circa 300 de hectare între cartierele Joliette și Belle-de-Mai, a inclus cele mai variate forme de exprimare artistică, de la dans, teatru, poezie, circ, muzică, povestiri, lecturi, cabaret etc. la incitante dezbateri între poeți și oameni politici, pe teme referitoare atât la marile probleme ale spațiului mediteranean, cât și la cele de actualitate locală. Ziua și noaptea, nava și cheul au împrumutat aerul și culorile unui festival, pentru că așa cum marile mituri fondatoare și marile aventuri umane au marcat istoria și memoria omenirii, „ODISEEA 2001” s-a dorit a fi o *croazieră-cruciadă* încărcată de sensuri, care să conducă la întâlnirea și descoperirea altora, pentru a schimba și a se îmbogăți cu aceste diferențe. Pentru generațiile viitoare, nimic și nimeni nu va putea să uite faptul că cel de-al treilea mileniu va fi în Mediterana purtătorul unui formidabil simbol de pace și de toleranță. Într-o regiune a lumii în care mai multe mari modele culturale sau religioase se mai confruntă, încă, pe o mare considerată drept leagăn al civilizațiilor, dar care astăzi concentrează marile probleme ale epocii noastre, indiferent că privesc protecția mediului înconjurător, consolidarea democrației

Biserica Reformelor din Marsilia

sau mondializarea, inițiatorii și promotorii „ODISEEA 2001” se ambiționau să stabilească o punte de prietenie și de toleranță de la un port la altul, să unească popoarele riverane acestui „continent” lichid, demonstrând că pot fi depășite astfel vechile bariere tributare inerțiilor primitive.

De la teatru la concertul de pian al lui **Michel Bourdoncle**, cu „Rapsodie în blue” de Gershwin, la Odiseea legendelor ori atelierile copiilor cheurilor, cu creații plastice pe pereții unor containere ori texte lansate simbolic în sticle pe mare, mesajele de fraternitate și comuniune au străbătut Mediterana o dată cu nava-școală „CONSTANȚA”. Alături de tradițiile culturale ale minorităților, armonios integrate în specificitatea locală, publicul spectator a descoperit nonconformismul unor genuri avangardiste. Materializate în spectacolul ambulant al *oamenilor culorilor* din Teatrul de stradă Ilotopie, alai multicolor al unor trupuri vopsite în cele mai bizare culori pentru a opune aceste „sculpturi” vii monotoniei arhitecturii urbane, în expoziția Land-Art a „Gânditorilor”, etalați de **Veronique Brill**, sculpturi imaginate în dezolantă geometrie a unor blocuri de ciment provenite din demolări ori în spectacolul pe apă „Narcisse guette”, reprezentație nocturnă în acvatoriu cu jocuri de oglinzi, acestea au alternat cu oportunitatea unor dezbateri pe teme dintre cele mai stringente, organizate de Fundația CIVIS, Institutul

ODISEEA 2001

☞ European pentru studierea agresivității și violenței în lume, Lumea Diplomatică, precum „Pace și violență în Mediterana ultimilor 10 ani” sau „Impasurile dezbaterii despre tortură”.

Oaspeți fără frontiere

Disponibilitatea consulului României la Marsilia, domnul **Vasile Popovici**, de a susține această inițiativă, ca și vizita la bordul navei a ministrului român al Culturii și Cultelor, domnul **Răzvan Teodorescu**, au dat o nouă dimensiune implicării țării noastre în materializarea acestei epopei culturale. Ministrul Teodorescu a fost nu numai încântat de prestația compatrioților săi, dar a și promis organizatorilor tot sprijinul necesar în vederea reeditării periplului, avansând chiar ideea unei croaziere pe un traseu transeuropean, de-a lungul Dunării.

Căutând o soluție pentru înlocuirea copertinei sfâșiate de mistral. De la stânga la dreapta: Richard Martin, directorul Teatrului Toursky, Răzvan Teodorescu, ministrul Culturii și Cultelor din România și comandorul Fănică Negrea, comandantul marșului.

Oficialii navei-școală „CONSTANȚA” însoțiți de consulul României la Marsilia, domnul Vasile Popovici, în vizită la Primăria orașului.

Prin generozitatea municipalității, echipajului navei-școală „CONSTANȚA” i s-a oferit privilegiul de a face o excursie la Aix en Provence. Având ca reper arhitectural Rotonda, maiestuoasa fântână artiziană înălțată în anul 1860, dominată de cele trei statui reprezentând Justiția,

Agricultura și Artele Frumoase, membrii echipajului au petrecut câteva ore în atmosfera provincială a așezării în care au trăit și creat cândva Emile Zola și Paul Cezane.

Membri ai echipajului navei-școală „CONSTANȚA” în vizită la Centrul de Instrucție Navală al Marinei Naționale franceze din Saint Mandrier

Un alt traseu, la Saint Mandrier, ne-a creat o imagine de ansamblu asupra strategiei formării și evoluției carierei cadrelor Marinei Naționale în cadrul Centrului de Instrucție Navală, cea mai mare și mai modernă instituție de profil, care pregătește ofițeri și tehnicieni în toate specialitățile bordului. Meciul de fotbal cu reprezentativa C.I.N. a constituit un moment de relaxare pentru studenții Academiei Navale „MIRCEA CEL BĂTRÂN”, pe care l-au fructificat în favoarea lor, învingând gazdele cu 2-1, după prelungiri.

Clipele de răgaz rezervate turismului individual ne-au încântat cu arhitectura unui oraș și care numără astăzi aproape un milion de locuitori. Efemeră republică în secolul al XIII-lea, Marsilia a fost devastată în anul 1423 de aragonezi, dramă care l-a determinat pe regele Rene să-i asigure protecția prin construirea unui turn la intrarea în port. Forturile Saint-Nicolas și Saint-Jean sunt și în zilele noastre simboluri ale puterii regale. Marsilia și-a regăsit vitalitatea în anul 1792 când 600 de voluntari, cântând Imnul Armatei Rinului, compus de Rouget de l'Isle, au mărșăluit spre Paris pentru a ralia forțele Revoluției franceze. Acest cântec va deveni ulterior „La Marseillaise”, imnul național al Franței.

Conservându-și patrimoniul arhitectural și cultural, Marsilia se încapătănează astăzi să devină o metropolă euromediteraneană, reabilitându-și centrul istoric și avansând noile sfidări: Campionatul mondial la fotbal, cel de-al 26-lea centenar de la fondarea sa și realizarea zonei Euromediteranee, decretat obiectiv de interes național, proiect aflat deja în execuție.

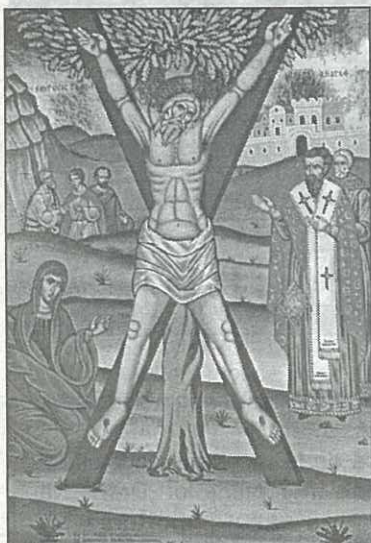
Centru economic, industrial și universitar, cu peste 45.000 de studenți și reputația de a fi cel de-al doilea pol al cercetării științifice din Franța, Marsilia rămâne atașată culturii și valorilor europene, Teatrul Toursky, condus de Richard Martin dovedindu-se una dintre instituțiile publice generoase care rezonază în ton cu

ODISEEA 2001

noile prefaceri și concepte ale unei Europe a păcii și prosperității.

Într-una din catedralele sale, Sf. Victor, fondată în secolul al V-lea de Jean Cassien pe mormântul martirului roman mort în secolul al III-lea și fortificată de Papa Urbain V, aveam să descoperim icoana Sfântului Andrei, misionar al creștinismului în Pont, Tracia, Scythia, inclusiv Dobrogea, oferită în semn de recunoștință de Biserica din Patras pentru returnarea, în anul 1980, a relicvei Crucii Sfântului Andrei, venerată la Saint Victor încă din secolul al XIII-lea.

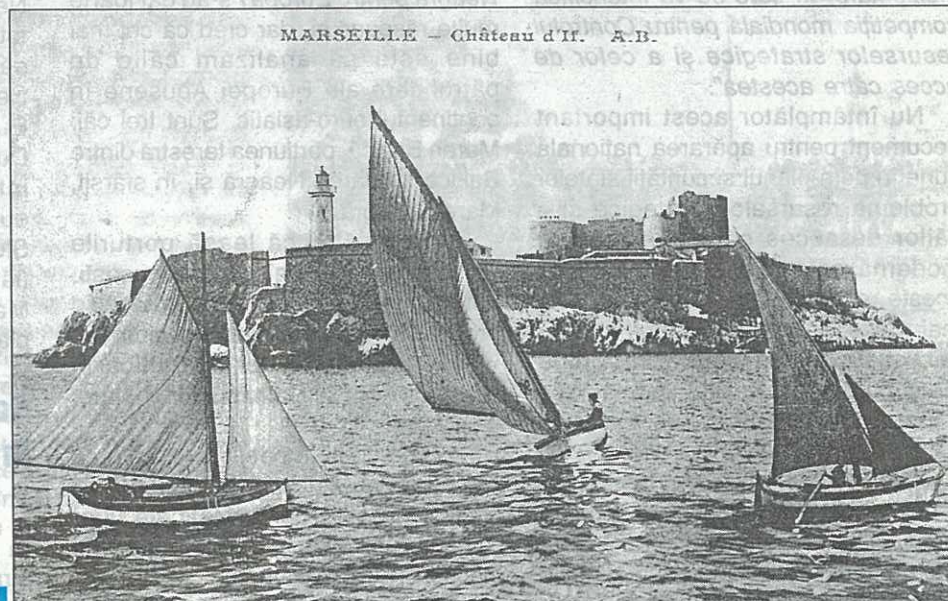
5 — MARSEILLE - La Mairie - I.P.

Marti, 20 iunie, același public entuziast ne-a condus la despărțirea de Marsilia, în aceeași manieră originală, cu plonjări în mare, sonorități marine și urări de vânt bun pe mare. Lăsând în siajul navei-școală „CONSTANȚA” țărutul ospitalier al Franței și străvechea fortăreață Chateau d'If, celebră prin acțiunea romanului lui Alexandre Dumas „Contele de Monte Cristo”, „ODISEEA 2001” se relansa în aventura maritimă care avea să ne consacre și pe noi, românii, marinari și actori, drept militanți pentru o Europă fără frontiere, pe o mare comună, pacifistă și civilizatoare. (Va urma)

MARSEILLE — Chateau d'If. A.B.

Petrolul caucaziano-caspic și Forțele Navale în Marea Neagră

Viceamiral (r)
Constantin IORDACHE

Viziunea strategică – 2010
Armata României, analizând mediul de securitate, afirmă: „Secolul XXI va evolua către crearea unei lumi multipolare, în care se va intensifica competiția mondială pentru Controlul resurselor strategice și a celor de acces către acestea”.

Nu întâmplător acest important document pentru apărarea națională pune în prim-planul securității statelor problema resurselor strategice și a căilor de acces către ele. Lumea modernă este total dependentă de aceste resurse, care se găsesc, cele mai multe, în afara teritoriului țărilor dezvoltate și problema accesului la ele și transportul în siguranță la mării consumatori occidentali este de însemnătate crucială.

Una din speranțele energetice ale secolului XXI este petrolul caucaziano-caspic, pentru extracția căruia s-au înființat multe companii internaționale și care va fi transportat prin conducte

până la porturile din Marea Neagră și Mediterană, apoi cu navele până la consumatorii de pe toate continentele.

Marea Neagră și Europa

La întrebarea *Ce este Marea Neagră pentru Europa?* s-au dat foarte multe răspunsuri, dar cred că cel mai bine este să analizăm căile de pătrundere ale Europei Apusene în continentul euro-asiatic. Sunt trei căi: Marea Baltică, porțiunea terestră dintre Baltica și Marea Neagră și, în sfârșit, Marea Neagră.

- Marea Baltică leagă porturile nordice ale Europei cu cele rusești, dar debușează într-o zonă săracă în produse de care are nevoie occidentul; în plus, jumătate de an Baltica și sistemul fluvial din nord sunt înghețate, deci impracticabile.

- Zona de pătrundere terestră nu a posedat, nu posedă și nici nu va poseda căile de comunicații ale unor transporturi masive, debitele lor fiind insuficiente și scumpe.

- Marea Neagră are avantajul că

face legătura cu Ucraina și Rusia, dar și cu Asia.

Încă de la începutul secolului XX, germanii, în doctrina lor „Drang Nach Osten”, au văzut importanța Mării Negre, care leagă prin Dunăre porturile fluviale din inima Europei cu marile bogății ale Ucrainei și Rusiei. Marea Neagră nu îngheață și este navigabilă tot anul, are porturi și șantiere capabile să primească orice navă. Marea Neagră are importanță majoră pentru Europa pentru că, împreună cu Dunărea, constituie o cale de transport internațională pentru zece țări europene, din care cinci - Austria, Slovacia, Ungaria, Serbia, Moldova (fără ieșire la mare), au pe ruta Dunăre-Marea Neagră acces la oceanul planetar.

Rolul petrolului caucazian în al doilea război mondial

După insuccesul suferit de germani în fața Moscovei, în 1942, planul strategic german pe frontul de est s-a modificat esențial și direcția principală

de ofensivă a fost îndreptată spre zona petrolieră caucaziană. Fără acest petrol economia și mașina de război sovietică s-ar fi sufocat.

În acest scop, în anul 1942, Comandamentul suprem al Wehrmacht-ului emite trei directive, semnate de Hitler, prin care stabilea misiunile armatei de uscat, aviației și marinei pentru cucerirea zonei petroliere caucaziene.

În Directiva nr.41, din 5 aprilie 1942, se preciza: „Operațiunile principale în sectorul sudic vor avea ca obiectiv principal nimicirea inamicului în fața Donului, pentru cucerirea, imediat după aceea, a teritoriilor petrolifere din sectorul caucazian și chiar forțarea Caucazului”.

Deosebit de interesantă este misiunea dată Kriegsmarinei în Directiva nr.45, din 23 iulie 1942, unde se stabilea: „Comandamentul superior al marinei va face pregătirile necesare pentru a angaja forțe navale ușoare pe Marea Caspică pentru hărțuirea comunicațiilor maritime ale inamicului (transportul de petrol) și a interzice legăturile cu anglo-saxonii din Iran.”

Că germanii n-au ajuns la petrolul caucazian este o problemă care nu face obiectul acestei teme, dar el a fost un obiectiv strategic al războiului.

România și petrolul caucaziano-caspic

România, în deceniul anterior, a încercat să intre pe traseul de transport a acestui petrol, dar deocamdată nu a reușit. În anul 1998 semnează cu consorțiul italian EMI un contract pentru construirea unei conducte petroliere între Constanța și Trieste și care era prevăzut să treacă prin Iugoslavia. În plus, se realiza numai dacă, mai întâi, se construia conducta Baku-Batumi, portul georgian la Marea Neagră, de unde noi trebuia să transportăm petrolul cu navele până la Constanța. Această conductă nici nu a fost începută.

Tot în anul 1998, Turcia, ajutată de SUA, obține acordul și finanțarea pentru construcția unei conducte petroliere între Baku și Ceyhan, port turcesc la Marea Mediterană, conductă care va fi gata în 2002-2003. Este lovitura de grație prin care România, dar și Ucraina și Bulgaria, sunt scoase din drumurile de transport

maritim a petrolului caucazian.

Strategia maritimă a țărilor riverane Mării Negre

Înainte de a spune câteva cuvinte despre strategia maritimă în genere, și în special a țărilor riverane Mării Negre, trebuie să reamintesc dictonul „războaiele se câștigă pe uscat, dar se pierd pe mare”.

Exemplific că Germania a pierdut cele două războaie mondiale pentru că nu a putut să interzică transporturile pe mare ale adversarilor săi.

Strategia maritimă este acea parte a artei militare care studiază ducerea războiului pe mare, în întregul său, cât și a campaniilor, operațiilor și luptelor duse pe teatrele maritime pentru atingerea obiectivelor încredințate.

Strategia maritimă are ca obiectiv de studiu caracterul războiului dus pe mare, pregătirea și organizarea forțelor pentru ducerea acestuia și fundamentarea planurilor de campanie pentru îndeplinirea scopului acestui război.

Dacă strategia războiului pe uscat se aplică numai la campanie, cea maritimă se aplică și în timp de pace, deoarece multiplele activități comerciale, industriale, științifice ș.a. pot fi agresate fără ca statele respective să fie în stare de război, pot fi împiedicate sau îngreunate când sunt în contradicție cu cele ale altui stat, deoarece aceste acțiuni au loc în marea liberă.

Ce elemente specifice Mării Negre impun ca țările riverane să posede o strategie maritimă? ● În primul rând faptul că „Marea Neagră ar putea deveni Golful Persic al viitorului”, așa cum afirma, nu de mult, amiralul american Iosef Lopez, „deoarece - spunea el - liniile de comunicații care traversează Marea Neagră sunt fundamentale, ele sporind importanța de îndată ce resursele petrolifere din Caucaz vor lua drumul Europei”.

● Interesele maritime ale României au crescut considerabil după ce a început să extragă petrol și gaze naturale din Marea Neagră și ea trebuie să și le apere acționând diplomatic, dar și militar, dacă va fi nevoie, deoarece se găsește într-o situație declară cu vecinii ei privind delimitarea zonei sale economice maritime.

● Ucraina, dorește să devină o putere maritimă importantă în Marea Neagră, dar și forțele sale navale nu sunt pe măsura acestor operații. Trebuie să se rezolve problemele de delimitare a zonei economice maritime cu vecinii săi și neavând resurse petroliere terestre își îndreaptă privirea către cele maritime și de aici pretenția ca Insulei Șerpilor să i se acorde platou continental ● Rusia, cu un litoral maritim foarte redus, de numai 8%, consideră Marea Neagră ca principala sa poartă europeană de ieșire la oceanul planetar. Terminând construcția conductei petroliere Baku-Novorossiisk, care trece și prin Cecenia, va folosi Marea Neagră pentru a exporta acest petrol și de aici vor deriva și acțiunile sale pentru a-și proteja comunicațiile maritime ● Turcia, cu cel mai mare litoral maritim, cu multe porturi și bine utilate, cu o importantă flotă comercială și una militară, acționează pentru a avea rolul principal în Marea Neagră ● Apreciez că și NATO are propria sa strategie maritimă în Marea Neagră printr-o prezență navală activă, acționând pentru realizarea stabilității regionale și participarea aliaților și partenerilor la operațiuni de menținerea păcii.

Concluzii

● În prezent, există o singură conductă care leagă zona petrolieră caucaziană cu un port din Marea Neagră, respectiv Baku-Novorossiisk, cu o capacitate de aproximativ 5 milioane tone anual.

● Turcii nu sunt adepții transportului caucazian prin Marea Neagră și tranzitarea acestuia prin strâmători. Construiesc conducta Baku-Ceyhan și au instituit restricții privind intrarea în strâmători a petrolierelor mai mari de 200 m.

● În Marea Neagră, statele riverane au suficiente forțe navale pentru protecția comunicațiilor petroliere. În mod cert la acestea vor participa și cele ale NATO.

● România nu mai poate participa la transportul petrolului caucazian în Marea Neagră, chiar dacă s-ar construi conducta Baku-Batumi, pentru că nu mai are flota de tancuri petroliere.

O viitoare promoție de „maestre”

După o vară toridă și relaxantă a venit o toamnă frumoasă cu un septembrie însoțit, cu fete îmbrăcate în uniforma albastră a marinei militare care, cu emoție, au pășit pragul Școlii Militare de Maștri a Marinei „Amiral Ion Murgescu”. Până acum părerile privind prezența femeilor în armată (viitori militari profesioniști) au fost împărțite: unii sceptici, alții încrezători, unii pro și alții contra, dar asta e... Alinierea la standardele impuse de armatele moderne a început! 17 fete, istețe și ambițioase, au îmbrăcat haina viitorilor maștri militari de marină. Au fost primite cu multă căldură și înțelegere de către conducerea școlii, orientate, cu competență (în funcție de dorințe, de mediile de intrare și nevoile școlii) către specializările profesionale: timonier-semnalizator, radiolocatorist, hidrolocatorist, electrician sau specialist arme sub apă. Sunt încrezătoare în profesia și viitorul pe care și l-au ales. Așa cum îi șade bine unui cadru militar!

Reprezentativă pentru „grupul feminin” din școală, elev **Daniela Nedelcu** (cea care a intrat cu media 9,97, depășind în această privință zeci de băieți) ne-a împărtășit câteva gânduri la început de drum. „Deși am absolvit un liceu sanitar, deși prima dorință a fost de a urma A.S.E.-ul, am ales altă cale de urmat în viață. Poate că a fost admirația pentru armată și reprezentanții ei, mirajul uniformei militare... După probele de la Breaza am învățat

și zi și noapte spunându-mi mereu că numai cu multă ambiție poți lupta pentru un ideal și poți obține ceea ce vrei; altfel nu rezolvi nimic. Deci foarte greu nu-mi va fi. A fi elev aici ține, în primul rând, de dorință, de a face ceea ce trebuie făcut, multă voință și abilitate de acomodare (sunt rapoarte, apeluri, sectoare), dar asta va fi viața mea trei ani de zile de acum încolo. Suntem repartizate în plutoane cu băieții, ne supunem aceluiași ordine și toate ne străduim să nu fim mai prejos ca ei, să ajungem la perfecțiune. Viața de aici este total diferită de cea civilă, uniforma militară implică responsabilitate și impune respect, o purtăm cu drag și chiar arătăm bine în ea... Deja suntem tratate ca militari, tot așa vom fi tratate și după absolvire, ca purtător de uniformă militară, și suntem conștiente că lucrurile care ne așteaptă nu vor fi ușoare pentru o femeie. Dar, cu siguranță, vor fi schimbări în sistem și în pregătirea militară. Sunt optimistă și nu regret alegerea făcută. În viață am gândit așa: dacă vreau ceva, pot și reușesc cu adevărat; dacă greșesc, greșeala îmi aparține și îmi asum consecințele (din greșeli se învață, nu?!). De această dată n-am greșit în ceea ce am făcut. Voi fi primul cadru militar din familia mea și sunt mândră de acest lucru.”

Cum le caracteriza comandantul școlii, comandor **Petrică Stoica**, „fetele din prima promoție de „maestre” au mare încredere în viitorul lor, speranță de mai bine și, cu siguranță, vor fi foarte bune la învățătură și instrucție militară astfel încât să ne mândrim cu ele. Alături de băieți vor fi continuatoarele frumoaselor tradiții ale școlii noastre, dar și înaintașele, în ale meseriei, a celor care le vor urma.”

Sămbătă, 29 septembrie, fetele au trăit un moment deosebit, emoționant și solemn – depunerea Jurământului militar. Cu mâna pe inimă și ochii la Tricolor au făcut legământ cu Țara, de la care nu mai pot da înapoi.

JURNAL DE VIAȚĂ

M.T.R. Bogdan BUTTUCEANU

„Cât pământ, Doamnel!” spune copleșit eroul lui Rebreanu. Același sentiment îi încearcă pe oameni în fața Mării, Văzduhului, Deșertului, spații miraculoase care atrag, fascinează sau înspăimântă. Contemplarea lor te poartă în lumea visării, o stare melancolică pentru unii, de liniște benefică, ce restabilește echilibrul interior; pentru alții, înzestrați cu ceva mai multă imaginație, un prilej de creație, fie descrierea peisajului, fie o trăire interioară; iar pentru cei cu un nepotolit dor de ducă, un dar primit spre cunoaștere...

Se spune că omul este solidar cu mediul în care trăiește, că oricât de ostil ar fi acesta îi vine greu să-l părăsească. Din cele mai vechi timpuri oamenii trăiesc un teribil neastâmpăr care-i duce departe, foarte departe de locurile familiare ocrotitoare, în altele pline de capcane; dar primesc provocarea.

Marinarii fac și ei parte din speța celor ce n-au liniște, a celor care, pe navele lor, brăzdează mările și oceanele lumii, explorează vastele întinderi albastre, deschid drumuri neumblate până la ei... Ai crede că s-au născut și au crescut la malul apelor. Însă dacă s-ar face statistici, realitatea este cu totul alta: nu foarte mulți provin din acest mediu. Adolescenți, tineri care n-au văzut „pe viu” marea, ci doar în ilustrate sau în filme, vin „să se școlească” în ale marinăriei. Din filme cu piraiți, filme de război sau istorice știu că marinarii sunt oamenii din furtună, aflați într-o luptă crâncenă cu natura dezlănțuită, cu vânturile puternice și valurile „cât casa”, acei bărbați puternici, neînfricați, supranumiți „lupi de mare”. După asemenea imagini majoritatea băieților se văd eroi, confundați cu marii actori, admirați și iubiți de femei frumoase când poposesc la mal. Ideea gata formată, încet, încet, la finele anului de liceu zici: „gata, m-am hotărât!” și trecând de examenul de admitere la una din „înaltele școli marinărești” te visezi întocmai eroul ce l-ai adulat. Dar, de fapt, ești conștient că lucrurile nu vor sta chiar așa – începi cu statutul de „boboc”, îți ocupi locul în bancă și începi lupta cu diferitele discipline ce țin de știință și cultură generală. Unii protestează; ei au venit pentru altceva dar... „Domnilor, pe diploma dumneavoastră scrie inginer!” Exigența este mare, fiecare profesor ține la cursurile și materia pe care o predă; doar pentru asta și-au luat doctorate, fac examinări...

Toate bune și frumoase, ne străduim cât putem, dar vorba țiganului: „teoria ca teoria, dar practica ne omoară”; zicala devine realitate pentru că te trezești, după puțină practică făcută la locul de muncă, aproape înspăimântat la ceea ce trebuie să faci și încă nu ai deprinderile necesare. Dacă ești pasionat, interesat, înveți din mers, dar cum, în general, nu ajungi pe același tip de navă și pentru că schimbi repede gradațiile în urma examenelor de rigoare, te trezești, pentru încă o bună bucată de vreme, din nou „învățăcel” (asta dacă ai cumva norocul să fii angajat). S-ar impune ca măcar semestrul al II-lea din anul IV și primul din anul V să fie rezervate practicii.

În fine, am așteptat cu nerăbdare voiajul de practică programat pentru acomodare și, cât de cât, specializare. Și el a venit. Ambarcat pe nava-școală „NEPTUN” urc emoționat la bord, crispat, conștient că începe marea aventură. Alături de mine, colegii. Nu suntem chiar liberi pentru că ne însoțesc profesorii. Oricum, atmosfera este mult mai relaxantă ca cea de la cursuri. Destul de repede constat că viața la punte este mult mai ușoară și mai avantajoasă. Ca mecanic, la mașini, te trezești într-un adevărat labirint, într-o căldură uneori sufocantă și infernală, greu de suportat, și-ți vine în minte piesa lui Marin Sorescu, „Iona”, învățată la școală – Omul prins în burta uriașă a balenei rugându-se la Dumnezeu să se salveze. Te întrebi atunci dacă asta ai dorit cu adevărat. Te consolezi însă la gândul unei experiențe de viață inedită, la capătul căreia vei vedea ce vei face.

Te îndepărtezi de țărm și rămâi cu Marea. Noaptea nu auzi decât clipocitul apei și simți o liniște de început de lume. Doamne, ce caut eu aici? Ziua schimbi impresii, nu știi dacă toți sunt sinceri cu tine; apar și situații neplăcute, legate de educație, deranjante pe moment, și multe altele. Începi să înțelegi că este o viață grea, că trebuie să înveți să supraviețuiești. Nu numai sentimente contradictorii, de frustrare, îți dau bătaie de cap, ci și relațiile interumane.

Totuși, Marea te învață să fii răbdător, să-ți păstrezi echilibrul, să știi să ascuți, dar, mai ales, îți oferă spectacole de neuitat, cu apusuri și răsărituri de soare sau

cu dezlănțuiri înfricoșătoare. Sunt momente când dorești să fi fost pe uscat. Vii acasă, stai o vreme; cauți societatea celor veseli, te bucuri că ești acasă, printre ai tăi. Dar, după o vreme simți că-ți lipsește ceva, visezi, tresari, și-ți dai seama că te cheamă Marea, ești al ei și începi să bați drumul pe la diverse companii ca să pleci...

Foto O. Șerbănescu

RESPIRAȚIA SPIRITUALĂ A MĂRII

Aniversate pe mare

Mariana PĂVĂLOIU

Mangalia, 19 septembrie 2001. Emoția întâlnirii cu nava ce poartă numele amiralului Horia Macellariu mă cuprinde. Urc pentru prima dată la bordul ei și mai sunt doar două ore până va porni în marș. Mi-ar plăcea să fiu împreună cu fiica amiralului, distinsa doamnă Thais-Alexandra Bălăceanu. Dar, poate, cândva ...

Este un act reparatoriu și este meritul conducerii Forțelor Navale care, în urmă cu cinci ani, la 29 septembrie 1996, i-a atribuit navei cu numărul de bordaj 265, la ieșirea din șantier, numele amiralului Horia Macellariu. Atunci, când am redactat argumentația, n-am făcut decât să redau repere din cariera lui atât de strălucitoare, dar atât de brusc și dureros încheiată. Astăzi, mi s-a cerut să aduc câteva obiecte care să-l reprezinte și care să-l însoțească timp de o lună de zile pe marinarii militari români aflați pe valurile Mării Negre într-o misiune importantă și plină de semnificații – participarea la prima activare a BLACKSEAFOR. Am cumpănit și am hotărât: crucea sculptată în lemn de tei de un călugăr de la mănăstirea Cozia, unde de 12 ani amiralul se odihnește alături de cei duși dintre ai săi. Ea i-a fost martoră ultimului

sfer de veac al vieții și l-a privegheat... Dintre fotografiile le-am ales pe cele din timpul celui de-al doilea război mondial, iar decorațiile, atât de meritate, din nefericire au rămas doar pe hârtia fotografică (ele au fost aruncate de familie prin anii 1946, pe când era fugar).

Am ținut ca în compunerea celor două panouri să folosesc manuscrise inedite, dar și unul la care țin în mod deosebit: evoluția cronologică a carierei sale militare de la sublocotenent, în 1915, la contraamiral, în 1944, veteran al celor două războaie mondiale, model pentru oricare ofițer de marină.

Numele de pe bordaj, și nu unul oarecare, îi onorează, dar îi și obligă, în egală măsură, pe marinarii din echipaj, indiferent de grad și funcție. Poate nu întâmplător comandantul navei își are originea de pe aceleași plaiuri făgărășene ca și amiralul. Am etalat cele aduse în careul ofițerilor, unde vor rămâne pe tot timpul marșului. Au venit

pentru a-i saluta pe cei care pleacă în marș domnii contraamiral de flotilă **Vasile Valerian Hașovschi**, comandantul Flotei Maritime și contraamiral de flotilă **Victor Aurel Blidea**, locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale, soțiile, copiii.

Ora 10.45. Oaspeții sunt invitați să părăsească nava. Din formația de la pupa navei salută comandorul **Dan Leahu**, șeful de stat major al Flotei Maritime și comandantul marșului, comandorul **Nicolae Apostol**, comandantul Divizionului de Nave de Patrulare, căpitan-comandorul **Constantin Motoc**, comandantul navei. Încet, nava se desprinde de cheu, trece pe sub pod și intră în mare. În urmă rămân doar siajul și fumul. Privesc cerul înalt de septembrie unde câțiva norișori albi dansează ușor pe albastrul intens. Poate că de acolo amiralul privește cu ochi de cunoscător corveta și o binecuvântează...

Atelier – Eugen Ilina 2001

Proverbul „*Omul sfințește locul*” îmi vine în gând ori de câte ori trec pragul atelierului maestrului militar - artist plastic **Eugen Ilina**. În urmă cu patru ani, aici, la etajul trei al clădirii, se afla o sală de curs oarecare. Ferestrele sunt acum înveselite de clorofila plantelor îngrijite cu multă dragoste. Pe pereți se află, prinse în „colan”, lucrări mici – sculpturi în lemn, cu teugi miniaturale – amintind de cele folosite de moșii și strămoșii noștri la păstratul semințelor peste an. Pe socluri, frumos rânduite, sculpturi în marmură ori lemn se

lasă admirate și mângâiate. Pe șevalet „se odihnește” o compoziție – Eminescu – realizată în ulei, cu culori calde, ce ni-l aduc mai aproape.

Un sentiment ciudat mă încearcă la descoperirea noilor fețe date pietrelor adunate vara trecută de pe malul mării. Ele au devenit suport de icoane migălite de Eugen Ilina din vârful celor mai subțiri pensule, adeseori contururi făcute sub lupă. Este o întoarcere în timp; de mii de ani piatra păstrează cu grijă picturi și, mai ales, semne paleocreștine.

Dar Eugen a promis o surpriză. De jur împrejur sunt etalate portrete ce vor forma galeria generalilor și amiralilor la Statul Major General și Academia de Înalte Studii Militare – printre ele și cel al amiralului Horia Macellariu. Surpriza se lasă privită: sunt gravuri ce marchează o nouă etapă de creație în viața artistului. Cu mână sigură, din țesătură de linii, Eugen sugerează starea de spirit în care se află navașcoala „MIRCEA” – cavalerul luptând cu forțele malefice dornice să-l scufunde în cei șapte ani de absență.

Prietenia cu graficianul **Marcel Chirnoagă** se dovedește benefică atât artistului cât și omului Ilina. Noul album al maestrului îl admirăm împreună și sperăm la o zi când va fi unul semnat Eugen Ilina și va ilustra valențele sale atât de trudite în pictură, sculptură și grafică. Până atunci, sperăm să le putem admira într-o expoziție de decembrie la țărm de mare. (M.P.)

ÎNTÂLNIRI DE SEPTEMBRIE

După o lungă și fierbinte vacanță, se reunește **Careul marinarilor** în casa din Latină, nr. 26. Au venit și noi membri – expertul maritim **Gheorghe Iurașcu**, comandor (r) **Dorin Iacom** și comandor (r) **Nicolae Soare**. Disponibilitate constantă pentru Muzeul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” – sunt oferite obiecte de gentila noastră gazdă, domnul comandor (r) **Nicolae Valasoglu**. Stau cuminiți

are în interior azbest, iar la un capăt se află un grătar din platină. Se turna benzină, iar cu o feștilă aflată într-un tub se aprindea. Ardea mocnit timp de patru ore, cât era marinarul pe punte, de cart, în buzunarele sale, încălzindu-i picioarele. Prospectul se încheie cu îndemnul să fie cumpărată și dăruită soldatului aflat pe front. Domnul Valasoglu o păstrează în amintirea carturilor făcute pe vedetă pe Dunăre, cu aproape șase decenii în urmă. Dintr-o altă cutiuță sunt dispuse pe masă machete de veliere, geamanduri și o săgeată ce indica direcția vântului. Au fost folosite în vederea reconstituirii unor situații în fața arbitrilor de yachting. Sunt schimbate date legate de familia de aromâni Beza (din care a făcut parte și eruditul lingvist și colecționar de artă Marcu Beza) cu domnul comandor (r) **Romeo Hagiac**.

Domnul contraamiral (r) **Raymond Stănescu** prezintă o argumentație interesantă prin care propune Muzeului Academiei să ilustreze în expoziția de bază contribuția Institutului de Marină „Mircea cel Bătrân” în anii '80 la formarea cadrelor necesare asigurării navigației fluviale și maritime românești. Domnul amiral oferă, în sprijinul ilustrării acestei idei tematice, chiar

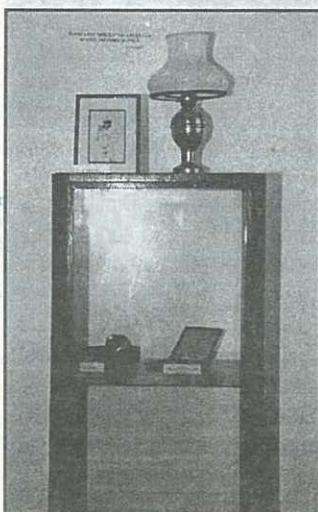
Comandantul (rectorul) Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, contraamiral de flotilă dr. **Gheorghe Marin** răsfoind fondul documentar al muzeului.

rânduie cărți, multe cărți pentru fondul documentar al Muzeului Academiei. Dintr-o cutiuță, pe care stă scris „sobiță de buzunar”, domnul Valasoglu scoate un cilindru de inox cu înălțimea de aproximativ 20 cm și baza de 5 cm. Deșurubează un căpăcel și un alt cilindru ce

uniforma ce a purtat-o în calitate de inspector-șef în Ministerul Transporturilor, dar și o seamă de manuale, cursuri și regulamente redactate de foști studenți ai Institutului de Marină.

De la Iași, prin grija neobositului comandor(r) avocat **Mircea Păun** au fost primite noi donații. Astfel, domnia sa a oferit un sfeșnic din bronz ce a aparținut familiei sale. Venită pentru un scurt sejur la mare, domnișoara **Mihaela Ciobanu** a ținut să treacă pe la Muzeul Academiei Navale, aducând cu sine prețioase cărți și reviste de marină ce au fost cândva ale comandorului Dumitru Ciobanu, bunicul său. Privesc lista donatorilor; prietenele mele de la Iași, doamna ing. **Ileana Ciobanu** și fiica sa, **Mihaela**, se preocupă constant de muzeul nostru, dăruind cu dragoste.

Grație domnului comandor (r) **Ovidiu Ionescu**, colegul și prietenul nostru, Muzeul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” a primit un prețios și frumos dar – o lampă cu petrol pe suspensie cardanică ce a luminat, în urmă cu peste un veac, în cabina comandantului bricului „MIRCEA”. Așezată în vecinătatea portretului în peniță al comandorului Eugeniu Botez, completează fericit prima sală de muzeu ce evocă sfârșitul veacului al XIX-lea – manuscrisele locotenentului Vlad Delamarina, obiecte și manuscrise ce au aparținut lui Jean Bart, documente legate de bricul „MIRCEA” la Kiel, 1895. Toate învăluite într-o melancolie de septembrie... (M.P.)

SEMNAL

YACHT MAGAZIN (august 2001).

Din sumar:
• Spiritualitatea mării la români • Un veteran al yachtingului românesc: Victor Emil Gelles • Clubul sportiv „Universitatea” Constanța • Ziua Marinei Române • Jubileul „Cupa Americii” • Un voiaj (virtual) pe Marea Marmara (III) • Un vinerz redescoperă Dunărea albastră • Vinul și marea • Marea în pictura românească. Centenar Dimitrie Știubei. (B.D.)

TIMONA (septembrie 2001). Și în acest

număr găsiți incitante articole, informații utile membrilor ligii și nu numai, completate cu o ilustrație inspirată, ceea ce sporește valoarea gazetei al cărui „căpitan” este același neobosit MMp.(r) Dumitru Mihăilescu. Din sumar:
• Sistemul militar de învățământ, din nou în atenția tinerilor • Submarinul „Delfinul” – 15 ani de istorie • Pensionarea – un eveniment inedit, dar ... • Picnicul de la Palazu Mare – o reușită deplină. (B.D.)

SURFACE WARFARE (mai-iunie 2001).

Din sumar: • Cel mai cumplit coșmar al oricărui comandant de navă – coliziunea pe mare • O croazieră la bordul celui mai nou distrugător al marinei: USS Winston S. Churchill (DDG 81) • Cuirasatul USS Wisconsin rechemat „în serviciu” la Muzeul Naval Hampton Road din Norfolk, Virginia. (B.D.)

NOTIZIARIO DELLA MARINA (aprilie 2001). Din sumar:

• Distrugătorul *Mimbelli* în America de Sud • O dată istorică pentru Forța amfibie a Marinei Militare italiene: primirea drapelului de luptă • Turneul Fanfarei Marinei Militare • Îmbarcarea temporară la bordul navelor a femeilor ofițeri din corpul medical. (B.D.)

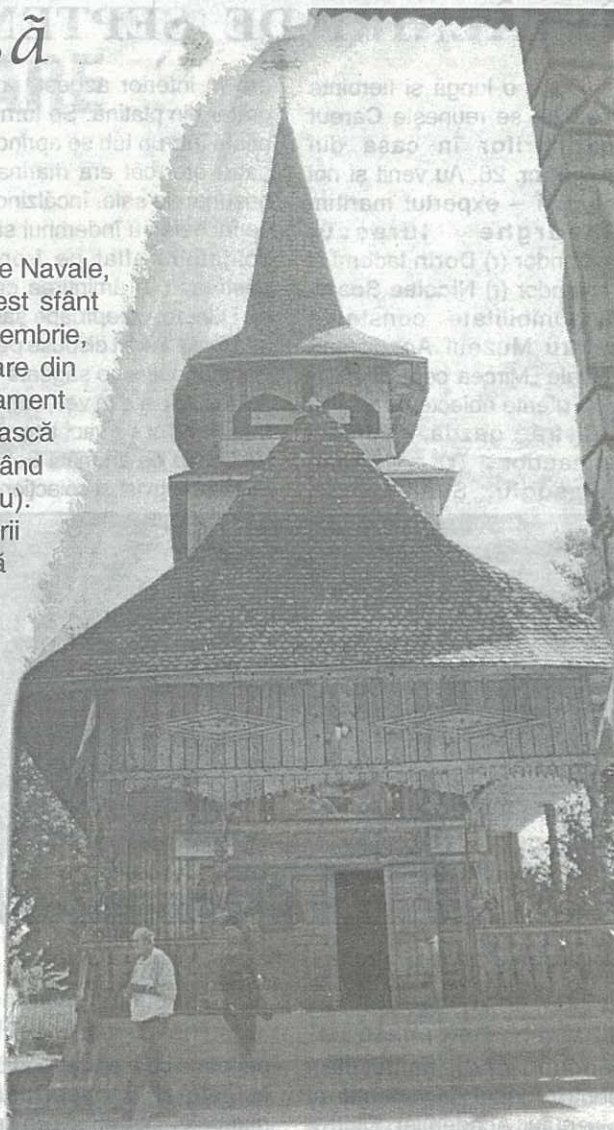

Ceremonie religioasă la Tulcea

Căpitan Ion Burghișan

La un an de la sfințirea primei capele a militarilor din Forțele Navale, biserica cu hramul Nașterea Maicii Domnului din Tulcea, acest sfânt lăcaș a fost din nou în centrul atenției credincioșilor. Pe 8 septembrie, ziua praznicului hramului Capelei, cu sprijinul unităților militare din zonă, 150 de credincioși și 20 de copii de la Centrul de Plasament "Mircea Vodă" din Tulcea au putut participa la o agapă frățească (termen provenind din vremurile originare ale creștinismului când credincioșii puneau la un loc bucatele și apoi se ospătau). A doua zi, 9 septembrie, slujbei arhieresti, dedicate aniversării unui an de la sfințirea bisericii, i s-au mai adăugat două evenimente importante pentru viața spirituală din zonă: în ordine cronologică, hirotonisirea tânărului preot **Neagu Nicolae Alin** și înălțarea preotului capelei militare din Tulcea, **Torino Dumitriu**, la rangul întru preoție de iconom, pentru activitatea deosebită depusă. Dacă la 10 iunie 1999 în curtea Brigăzii 27 Fluvial Maritime exista doar o piatră de temelie, la 8 septembrie 2000 se sfințea pe acel loc, în prezența **Prea Sfinției Sale Ioan** al Harghitei și Covasnei, biserica militară. La împlinirea unui an de la sfințire, pragul acesteia a fost călcat de **Înalt Prea Sfinția Sa Teodosie**, Arhiepiscopul Tomisului, de locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale, contraamiral de flotilă **Victor Aurel Blidea** și de primarul din Tulcea, **Constantin Mocanu**. Iată, așadar, că pe ținuturile nordice dintre Dunăre și Mare, unde ultimele descoperiri arheologice atestă o viață spirituală activă încă de la începuturile creștinismului, legăturile dintre armată și biserică devin tot mai puternice.

Mic Sinaxar

14 octombrie – 13 noiembrie

14 octombrie – în această zi se prăznuiește Cuvioasa Maica noastră **PARASCHIVA** (ale cărei Sfinte moaște se află în catedrala Sfintei Mitropolii a Moldovei și Sucevei din Iași).

21 octombrie – Mărturisitorii **Visarion** și **Sofronie** și **Mucenicul Oprea** – vajnici apărători ai românilor oprimați de guvernul de la Viena și mărturisitori ai credinței strămoșești – martiri ai neamului, morți în închisorile austro-ungare.

26 octombrie – **Sfântul Mare Mucenic Dimitrie**, izvorătorul de Mir, general al armatei romane și prefect al provinciei Iliria – el este patronul spiritual al cetăților daco-romane **Pelendava** (Craiova de astăzi) și **Tibiscum** (Caransebeș) unde au fost moaștele celui prăznuit. În pictura exterioară a Mănăstirii Moldovița apare ca stâlp și ocrotitor al cetății creștine. **Sfântul Mare Mucenic Dimitrie** este izvorul bogăției și belșugului, încheind perioada de toamnă, așa cum **Sfântul Mare Mucenic Gheorghe** – tot general roman – este ocrotitorul primăverii și care deschide ciclul sărbătorilor creștinești.

27 octombrie – **Cuviosul Dumitru cel Nou** (din Basarabi). Sfintele moaște se găsesc în Catedrala Patriarhiei Române. Încrederea românilor în acest Sfânt a făcut ca la 1848 revoluționarii să-l ia drept protector al lor; în 1877 vrednicii dorobanți aveau pe steaguri chipul Sfântului, iar în februarie 1918 moaștele Cuviosului au fost ridicate de năvălitori, dar au rămas în cele din urmă în țară. (Ipodiacon **MM1 Soare Bonea**, student Teologie Pastorală)

Academia Navală „Mircea cel Bătrân“ a găzduit în zilele de 19-21 septembrie a.c. Consorțiul rectorilor academiilor din Ministerul Apărării Naționale și Ministerul de Interne (sus), prilej de evaluare a situației învățământului superior militar, acum, în prag de nou an universitar. Au fost prezenți reprezentanți din instituțiile militare de învățământ din garnizoanele București, Brașov, Sibiu și Constanța. În aceeași perioadă s-au întrunit și șefii Centrelor de calcul din instituțiile amintite (jos). (M.P.)

Promotia 1976. Promotia de ofițeri de marină militară 1976 s-a reunit sâmbătă, 29 septembrie a.c., în aula „Magna“ a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân“ cu ocazia împlinirii unui sfert de veac de la absolvirea prestigioasei instituții de învățământ superior militar. Din cei 39 de absolvenți au răspuns prezent la apelul catalogului 10, majoritatea aflându-se astăzi în viața civilă, unde sunt buni specialiști în instituțiile în care sunt încadrați. (M.P.)

Ziua submarinistului. Dana militară din Portul Constanța a fost sâmbătă, 15 septembrie 2001, martora unei festivități inedite. A fost sărbătorit submarinul „DELFINUL“ – 15 ani de la intrarea în serviciu, și s-a aniversat 65 de ani de la intrarea în dotarea Marinei Române a primului submarin. Momentul a reunit veterani ai submarinelor „DELFINUL“ (1936), „MARSUINUL“ și „RECHINUL“, dar și pe cei care s-au aflat în statul de organizare al submarinului în ultimul deceniu și jumătate. Din partea Statului Major al Forțelor Navale a participat contraamiralul de flotilă Victor Aurel Blidea. (M.P.)

Seminar de drept umanitar aplicabil în operațiuni navale. În perioada 11-14 septembrie a.c. Ministerul Apărării Naționale în cooperare cu Comitetul Internațional al Crucii Roșii a organizat la Constanța **Seminarul de drept internațional aplicabil în operațiuni navale.** Temele abordate au vizat: dreptul conflictului armat, evoluția dreptului războiului naval, neutralitatea maritimă, metodele și scopurile războiului naval, activitatea Comitetului Internațional al Crucii Roșii privind dreptul conflictului armat. Prelegerile au fost susținute de doi experți în domeniul dreptului internațional umanitar, colonelul (r) Pelle Rosdahl și amiralul (r) Vijay Malhotra. Din partea Statului Major General a participat colonelul Ion Didoiu, șeful compartimentului de drept internațional umanitar. (B.D.)

Sulina. Prin grija Statului Major al Forțelor Navale, Liga Navală Română – filiala Constanța a organizat, la început de septembrie, o vizită la Sulina. Cu acest prilej a fost adus omagiul binemeritat marinarilor care și-au dat viața pentru apărarea sudului Basarabiei și a Deltei. De asemenea, cei prezenți au efectuat un pelerinaj la locul unde odihnește, de 105 ani, locotenent-colonelul de marină Mihail Drăghicescu. Și de această dată, Primăria orașului Sulina s-a dovedit o gazdă deosebită pentru constănțenii care au susținut un inedit și interesant simpozion închinat acestui colț de țară. (M.P.)

